

Slovenski VESTNIK

Poštni urad 9020 Celovec
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort Klagenfurt

Posamezni izvod 7 šilingov
mesečna naročnina 25 šilingov
celoletna naročnina 250 šilingov

P. b. b.

LETNIK XLI.

CELOVEC, PETEK, 7. MAREC 1986

ŠTEV. 10 (2266)

Deželni zbor ne more sklepati o manjšinskem šolstvu Zagovorniki ločene šole se sklicujejo le na predsodke in neresnice

Na koroškem političnem odru se je začel nov prizor o manjšinskem šolstvu. Razprava med deželnimi politikmi je ponovno zaživela. Hladno vojno o manjšinskem šolstvu je obnovil koroški heimatdienst. Napravil je poskus, da bi prenesel razpravo s pedagoško-strokovne ravni na politično. Storil je to pač zato, ker si more pričakovati uspeh samo, če pride do politične rešitve. Seveda pa tudi zato, ker zanj pač koroška nemškonalistična kolesa meljejo še prepočasi in premalo učinkovito.

Del koroške politične javnosti je ponujeno priložnost za ponovno razpihanje nacionalističnih emocij zadovoljno pograbil. Iz izjav koroških politikov pa se je tudi izvedelo, kaj se je v zadnjih mesecih za kulisami dogajalo, kako so tekle priprave za spemembno manjšinskega šolstva. Izvedeli smo, da sta izdelani poročili pedagoške in pravne komisije, ki sta na zvezni ravni razpravljali o stanju manjšinskega šolstva in o njegovi nedaljnji razvojni poti. Pravna komisija v svojem stališču k ljudski zahtevi koroškega Heimatdienstu ugotavlja, da koroški deželni zbor ni pristojem sklepati v smislu zahtev ljudske zahteve. Če bi to storil, bi to bilo protustavno. (V interesu sožitja pa je tudi, če se podrobno seznanijo z vsebino teh stališč tudi zastopniki Slovencev in vsa koroška javnost.) Vse kaže, da se bo razprava o manjšin-

skem šolstvu na Koroškem v prihodnjih tednih in mesecih vse bolj prenesla na zvezno raven. Partnerji trostrankarskega sporazuma se pripravljajo na pogajanja.

V tej fazi pa postaja očitno, da noben koroški politik in nobena koroška deželnozborna stranka nima pedagoškega načrta za zadovoljivo rešitev šolskega vprašanja. Vsi se rešujejo več ali manj le v parole.

Na tej ravni pa so stvari zaskrbiljoče. Prehojena pot od zahteve nemškonalističnih krogov po ločenih šolah do parole „vsakemu Korošču svoj pouk“ ali pa o „svobodni šoli v svobodni deželi“ ni dolga. V vseh parolah, ki jih koroški politikmi ponujajo, tiči ločena šola. Tista ločena šola, ki jo odklanjamo kot prizadeta narodnostna skupnost, ki jo zavračajo pedagogi, učitelji, vidni predstavniki najrazličnejših

političnih taborov, cerkve, demokratična javnost v Avstriji. Tudi hearing, ki ga je izvedel koroški deželni zbor, je pokazal, da je za ločen pouk samo Heimatdienst.

To dejstvo je deloma spoznal tudi koroški deželni glavar Leopold Wagner. Ugotovil je, da je konec koncev podpisalo zahtevo po ločenih šolah le devet odstotkov Korošcev, in da se ta rezultat lahko tolmači tudi tako, da 91 odstotkov koroških volilnih upravičencev ne želi osnovnih sprememb na področju manjšinskega šolstva. S to oceno se je Wagner približal stališču tistih, ki želijo ohraniti skupno in dvojezično šolo za vse otroke narodnostno mešanega ozemlja.

Nobeden na Koroškem ali v Avstriji ni dobil političnega mandata, da uzakoni ločeno šolo. To velja tudi za vse poskuse, priti do ločitve šolarjev skozi zadnja vrata. Tudi administrativne rešitve, zloraba asistenčnih učiteljev ali pa spreminjanje šolskih okoliščin ne smejo voditi k ločevanju otrok.

Vsi, ki izhajajo iz prepričanja, da sta dvojezičnost in sodelovanje med narodoma na Koroškem trajni kulturni in politični vrednoti, na katerih temelji demokratičen razvoj dežele, odklanjajo vse oblike ločenega pouka.

Ob očitvi razprave o manjšinskem šolstvu pa je postalo tudi očitno, da so doslej samo zagovorniki skupne in dvojezične šole izdelali pedagoške koncepte za razvoj šolstva na narodnostno mešanem ozemlju, za tak razvoj, ki ohranja skupen pouk in enakopravnost obeh narodov na Koroškem. Zagovorniki ločene šole pa se morejo sklicevati le na predsodke in neresnice, kvečjemu še na nekatere pomanjkljivosti, ki pa izhajajo iz dejstva, da so koroške in avstrijske šolske oblasti dvojezično šolstvo desetletja zanemarjale.

TED.

Umril je Bojan Lubej

V Ljubljani je umrl znani družbenopolitični delavec Bojan L u b e j in z njegovo smrtjo smo predvsem tudi koroški Slovenci izgubili velikega prijatelja, ki je dolga desetletja živo spremljal naše življenje ter povsod, kjer mu je bilo mogoče, dejavno podpiral naša prizadevanja za doseganje narodnostnih pravic.

Bojan Lubej je bil s Koroško povezan že iz časov skupnega boja proti nacifašizmu in ji je potem vseskozi posvečal posebno pozornost, ko je kot vodilni funkcionar raznih forumov v Sloveniji, ki so se bavili z vprašanji zamejstva, kot poslanec in član izvršnega sveta, pristojen za odnose s tujino, in ne nazadnje kot generalni konzul SFRJ v Celovcu sooblikoval zunanjo politiko Slovenije in Jugoslavije, ki temelji na načelu dobrega sosedstva, kjer prav narodne manjšine tvorijo povezovalni člen med sosednimi narodi in državami.

Tako je razumljivo, da smo imeli v njem ne le dobrega poznavalca naših problemov, temveč tudi najboljšega zagovornika naših teženj. Kajti bil je dosleden zastopnik načela, da meje ne ločijo narodov, še posebej ne delov naroda od narodne celote. In to načelo mu je bilo vodilo pri njegovem odgovornem delu, ko je Jugoslavijo kot generalni konzul zastopal na Koroškem prav v dobi, ko smo koroški Slovenci doživljali najhujše preizkušnje od zloglasnega „tafelsturma“ pa do diskriminacijskega preštevavanja in drugih napadov na naš življenjski in njegove pravice.

Ravno v takih časih pa nam je bil še posebno potreben prijatelj, poznavalec razmer in zagovornik naših teženj. To je Bojan Lubej vsekakor bil in je ta svoj odnos do koroških Slovencev tudi sam najbolje označil, ko je leta 1977 ob slovesu s Koroške dejal: „Koroški položaj je tak, da vsakdo, ki pride sem iz Jugoslavije, postane živ del našega prizadevanja; zato bom tako z razumom kot s srcem še vedno z vami in se bom trudil, da bo vaš boj deležen uspeha.“

Za vse to Bojanu Lubeju dolgujemo iskreno zahvalo (viden izraz je tudi Drabosnjakovo priznanje, ki mu ga je podelila SPZ) ter ga bomo ohranili v častnem spominu!

Politični umori se množijo Švedski predsednik Palme žrtev atentata

V zadnjem času se nevarno množijo politični umori. Zlasti na Irskem in na Bližnjem vzhodu so atentati, pri katerih nedolžni ljudje postanejo žrtve političnega obračunavanja, postali takorekoč dnevni dogodki, tako da kljub vsej tragičnosti že ne razburjajo več širše javnosti. Vse kaže, da je današnje človeštvo obsojeno na to, da živi s takim razvojem.

Toliko bolj pa odjekne po vsem svetu, kadar je žrtve atentata ugledna politična osebnost – kajti v takih primerih atentat navadno ne velja samo

prizadeti osebi, temveč predvsem tudi njegovemu delu in odmevnosti njegove politične usmerjenosti.

To v polni meri velja tudi za najnovejši politični umor, ki se je konec minulega tedna zgodil v Stockholmu, kjer je žrtve doselj neznanih storilcev postal vsestranski priljubljeni predsednik švedske vlade Olof Palme. In napis, ki se je pojavil na kraju zločina: „Kdo nam je ubil našega globala miru“, izpoveduje vprašanje, ki ga v teh dneh postavlja ves miroljubni svet.

LETOŠNJEGA 8. ZIMSKEGA POHODA v spomin na tragedijo pod Arihovo pečjo februarja 1945 se je udeležilo rekordno število ljudi. Več o uspehi prireditvi poročamo na 4. in 8. strani.

PREBERITE

na strani

- 2 40 let ZKP
- 3 O komediji „Komaj do srednjih vej“ v Šentprimozu
- 3 „Pokaži, kaj znaš“ v Šentjanžu
- 5 Pevska revija „Od Pliberka do Traberka“ v Vogrčah
- 6 Vtisi s smučarskega tečaja SŠZ na Južnem Tirolskem
- 8 Smučarski tek v Nonči vasi in na Čemernici

Še preveč je zapostavljena žena!

Koliko žensk naj bo v političnih gremijih? To vprašanje je stalo zadnje mesece v ospredju, ko sta obe največji avstrijski stranki debatirali o 25-ali 50-odstotnem ženskem deležu v svojih političnih odborih. Opominjalo nas je, da pač enakopravnost ženskega spola še vedno ni uresničena. V teh debatah je postalo tudi jasno, da sam formalni propore splov ne zadostuje. Predvsem če še naprej živijo stari predsodki in beseda ženske še vedno manj velja.

V teh dneh praznujejo številne

napredne ženske organizacije mednarodni dan žena. Kajti čeprav je žensko gibanje kmalu staro že sto let, še ni mogoče govoriti o enakopravnosti in enakovredni vlogi ženske v življenju. Ne v industrijskih deželah, še manj pa v deželah razvoja.

Drži, marsikaj se je spremenilo. Ženskam v Avstriji se danes ni treba več boriti za volilno pravico, kot je bilo to potrebno ob začetku stoletja ali še danes v predelih Švice in v Liechtensteinu. Tem bolj vztrajno pa se v družbeni praksi držijo oblike zapo-

stavljanja, kot so to neenaka plača za enako delo, zaostajanje žensk pri poklicnem napredovanju ali številno izrivanje žensk iz produkcije v kriznih časih. Da ne govorimo o globokih predsodkih, o strogem ločevanju spolov pri poklicnem izobraževanju, vzgojnih in drugih vprašanjih.

Ob mednarodnem dnevu žena pa se številne misleče ženske in mnogi razmišljujoči moški zavedajo tudi položaja žena v tretjem svetu. Ženske nerazvitega sveta so tiste, ki z dvojno silo občutijo izkoriščanje svojih dežel s strani razvitih držav; one morajo nasititi lačne otroke in si najbolj želijo miru.

Toda tudi pri nas – v narodnostno mešanem področju Koroške – so ženske tiste, ki nosijo glavno skrb za vzgojo otrok in ohranjanje slovenske materinščine. Vse to poleg poklica ali kmetije. Prav zaradi tega pa vemo, da so napredki pri skrajšanju delovnega časa, pri izravnavanju plač za enako delo, pri izboljšanju otroškega varstva (vrteci) tudi v interesu slovenskih žena. Prav tako kot si od srca želijo odstranitev apartheida in drugih zatiranj širom sveta.

Zveza slovenskih žena v Celovcu vabi na

OBCNI ZBOR

ki bo v petek 7. 3. 1986, s pričetkom ob 13. uri v prostorih Mladinskega doma SŠD v Celovcu, Mikschallee 4.

Tudi letos bo občni zbor ob Mednarodnem dnevu žena – borbenem dnevu naprednih žensk vsega sveta.

Ženske, ki čutite z nami, pridite k našemu praznovanju!
Odbor.

ZVEZA
KOROŠKIH
PARTIZANOV

vabi na

slavnostno prireditve ob 40-letnici ZKP

ki bo v nedeljo 23. marca 1986 ob 14.00 uri v Mladinskem domu SŠD v Celovcu (Mikschallee 4).

Na sporedu: nastop Koroškega partizanskega pevskega zobra, tamburaške skupine in mešanega pevskega zobra „France-Pasterk Lenart“ iz Železne Kaple, nagovor in predstavitev knjige.

40 let Zveze koroških partizanov

Ko je bila pred štiridesetimi leti ustanovljena organizacija, ki si je med svoje naloge zapisala, da bo združevala bivše protifašistične borce ter gojila tradicije narodnoosvobodilnega boja, tedanje politično ozračje na Koroškem nikakor ni bilo naklonjeno pobudam in dejavnostim, ki bi koreninile v uporu in oboroženem boju proti nacističnemu nasilju. Kakor da bi bile strašne izkušnje iz komaj minule dobe dotelj nepoznanega holocausta že spet pozabljene, ne pri tedanji britanski zasedbeni sili ne pri domačih oblasteh ni bilo razumevanja za težnje in potrebe koroških Slovencev, ki smo med pravkar premaganim nacizmom morali plačati še posebno krvav davek.

Ta ugotovitev je še toliko bolj značilna za tedanje čase, če pomislimo, da so postali ponovna žrtev takratnih razmer predvsem tisti, ki so bili žrtev že za časa nacizma: koroški Slovenci. Najprej Osvobodilna fronta, za njo organizacija bivših izseljencev in končno še organizacija bivših partizanov pri tedanjih oblastnikih podobno kot Slovenski vestnik sprva niso dobili dovoljenja za svojo dejavnost. Koroški partizani so svoje društvo ustanovili že 6. 3. 1946, vendar so jim Angleži kot bivši sobojevniki proti

nacifašizmu medvojno zavezništvo slabo poplačali, ko so jim prepovedali lastno organizacijo. Bivši protifašistični borci se s takšnim odnosom seveda niso sprijaznili in tako je bila 25. 9. 1947 ustanovljena Zveza bivših koroških partizanov, ki je končno le dobila tudi uradno priznanje.

Mimo teh formalizmov, ki pa dovolj jasno kažejo, da na koroškem očitno niso hoteli priznati zgodovinske prelomnice, ki jo je drugod pomenilo leto 1945 (in v tem ima svoje korenine tudi marsikaj tistega, kar

doživljamo zdaj že štiri desetletja), so koroški partizani ostali zvesti izročilom in vrednotam svoje organizacije na prvem mestu skrb za ohranitev in širjenje svetlih tradicij NOB. V tem okviru zavzema važno mesto zbiranje dokumentov, zapisovanje spominov in objavljanje vseh vrst pričevanj iz dobe, ko smo se tudi koroški Slovenci na strani vseh zatiranih in svobodoljubnih ljudi najrazličnejših narodnosti zoperstavili krivici ter se pridružili borcem za svobodo, mir, enakopravnost in sožitje med narodi.

Padlim v spomin – živim v opomin

O tem boju pa bolj prepričljivo kot vsaka napisana ali izgovorjena beseda priča več kot 500 padlih partizanskih borcev in bork, ki so večinoma pokopani na 40 pokopališčih širom naše dežele, medtem ko so mnogi ostali tudi še v grobovih po gozdovih, na nekdanjih bojiščih, kjer jim je sovražnikova krogla pretrgala življenje.

Iz tega izvira tudi druga velika naloga in dolžnost, ki jo izpolnjuje Zveza koroških partizanov: skrb za postavitev in vzdrževanje spominskih obeležij

- na vseh pokopališčih, kjer so pokopani padli partizani;
- na krajih, kjer so nacisti zagrešili svoja največja grozodejstva, kot npr. pri Peršmanu, Hojniku, v Selah, pri Kalutu in Spitzbauu na Svinški planini in še drugod.

Ta obeležja veljajo padlim v spomin in živim v opomin, da moramo biti vsakčas budni in pripravljeni zoperstaviti se poskusom zopetnega oživljanja nacistične miselnosti. Torej ni naključje, da so prav bivši partizani vedno med prvimi, kadar je treba opozarjati na nevarnost neonacizma, kadar je treba obsoditi primere podžiganja nacionalne nestrpnosti, kadar je potrebno terjati pravice in enakopravnost tudi za šibkejšega.

(se nadaljuje)

Na kraju strahotnega umora 11-članske Peršmanove družine v Podpeci nad Železno Kaplo je Zveza koroških partizanov obnovila hišo in v njej uredila spominski muzej NOB, ki bo sodobnikom in bodočim rodovom pričal o trpljenju in preganjanju koroških Slovencev za časa nacizma ter o njihovem junaškem uporu in boju proti nasilništvu.

Ob peršmanovem spominskem domu pa je ZKP obnovila tudi spomenik, ki je prvotno stal v Šentrupertu pri Velikovcu.

Največje partizansko grobišče na Koroškem je v Šentrupertu pri Velikovcu, kjer je pokopanih 83 borcev in bork, pripadnikov osmih narodnosti. Tej široki mednarodni razsežnosti protifašističnega boja na Koroškem so izrekle svoje priznanje tudi štiri zavezniške sile: njihovi predstavniki so se udeležili tako prekopa padlih partizanov kakor tudi odkritja spomenika.

Dne 10. 9. 1953 so spomenik raztrelili vse do danes neodkriti in nekažnovani zločinci. Avstrija, ki je po državni pogodbi obvezana skrbeti za vzdrževanje grobišč in spominskih obeležij zavezniških vojakov, prvotne oblike spomenika – umetniško oblikovane skupine borcev, ki je simbolizirala upor in boj proti fašizmu – ni bila pripravljena obnoviti in je na podstavku namestila le preprosto žaro.

V Borovljah je na starem in medtem že opuščnem pokopališču pokopanih 48 partizanov, ki so večinoma padli šele po končani vojni – v dneh od 9. do 14. maja 1945 v spopadih z nemškimi enotami in njihovimi ustaškimi ter belogardističnimi hlapci, ki so se umikali iz Jugoslavije. Na novem pokopališču pa je poleg občinskega spomenika tudi Zveza koroških partizanov postavila spominsko obeležje.

Člen 7 ni izpolnjen! Bivši borci Slovenije zavračajo izjavo ministra Gracza

Nedavno izjavo avstrijskega zunanjega ministra Gracza, ki je trdil, da je člen 7 državne pogodbe že izpolnjen, (kakor smo poročali v našem listu, sta osrednji organizaciji koroških Slovencev to trditev odločno zavrnila –

Lastna prestolnica za Nižjo Avstrijo?

Nižja Avstrija je po svoji površini sicer največja zvezna dežela, vendar nima svojega lastnega glavnega mesta – to „vlogo“ namreč slej ko prej „igra“ Dunaj, ki pa ima hkrati tudi sam status zvezne dežele in je predvsem glavno mesto republike, torej zvezna prestolnica. Zlasti iz strankarskopoličnih vidikov (kjer bi se na ta način hotela uveljaviti ÖVP) je zdaj v teku široko zasnovana kampanja, ki si je zastavila cilj, da mora končno tudi Nižja Avstrija dobiti svoje lastno glavno mesto.

Minulo soboto in nedeljo je bil o tem vprašanju izveden referendum, pri katerem je velika večina glasovala za predlog o lastnem glavnem mestu. Glasovanje se je udeležilo 61 % volilnih upravičencev in od teh se jih je 56 % pozitivno opredelilo za omenjeni predlog. V ožjem izboru za bodoči sedež deželne uprave je trenutno pet nižjeavstrijskih mest, med katerimi se je pri sedanjem referendumu najbolj uspešno uveljavilo mesto St. Pölten, ki je zase zbralo okoli 44 % glasov.

op. ured.), je na zadnji seji obravnaval tudi republiški odbor Zveze združenih borcev NOV Slovenije ter v tej zvezi sprejel posebno izjavo.

V svoji izjavi bivši borci poudarjajo, da trditev ministra Gracza ni točna, kajti: „V položaju, ko nacionalistični elementi v Avstriji ob tihi podpori avstrijskih oblasti skušajo odstraniti zadnje preostanke dvojezičnega šolstva, ko niso izpolnjena določila zakona o narodnostnih skupnostih iz leta 1976 glede uradnega jezika in napisov, ko je še vedno odprto vprašanje otroških vrtcev in finančne podpore kulturne dejavnosti Slovencev na avstrijskem Koroškem, ne moremo govoriti o izpolnitvi obvez, ki jih je prevzela republika Avstrija do slovenske narodnostne skupnosti.“

Zvezne organe v Jugoslaviji borčevska organizacija poziva, naj takoj odločno reagirajo na takšne in podobne izjave, ki zavajajo svetovno javnost. Hkrati zahteva, da zvezni organi še intenzivneje prispevajo k uresničevanju ustreznih rešitev za pomoč vsem narodnostnim manjšinam, ki živijo izven SFRJ. „Pri tem mora vsakdo in tudi sosedne dežele upoštevati dejstvo, da manjšina sama in njeni legitimni zastopniki najbolj vedo, kaj potrebuje narodna skupnost za svoj razvoj in zaščito. Zato v celoti podpiramo zahteve slovenske in hrvaške narodnostne skupnosti v Avstriji za uresničevanje obvez, ki izhajajo iz avstrijske državne pogodbe,“ poudarja ZKB NOV Slovenije v svoji izjavi.

Avstrijsko-jugoslovansko sodelovanje na tretjih tržiščih

Predstavniki gospodarskih podjetij iz Avstrije in Jugoslavije so se pred nedavnim pogovarjali o nadaljnjih možnostih in oblikah sodelovanja predvsem na področjih gradbeništva in strojegradnje, torej o tistih področjih, kjer gospodarska podjetja obeh držav skupaj nastopajo na tujih tržiščih.

Že v lanskem letu je avstrijsko-jugoslovansko sodelovanje obsegalo 65 projektov tovrstne kooperacije, tokrat pa so se dogovorili za 20 nadaljnjih skupnih nastopov v tujih državah. Največ skupnih projektov uresničujejo gospodarska podjetja iz Avstrije in Jugoslavije v Sovjetski zvezi, namreč 15, med katerimi je posebno pomembna gradnja velike jeklarne Vlobin, kjer sodelujejo podjetja VÖEST-Alpine iz Linza, Kompgrad iz Beograda in Montomontaža iz Zagreba. V Iraku zajema avstrijsko-jugoslovansko sodelovanje 14 projektov in v Nemški demokratični republiki 6 projektov.

Slovenci v Italiji urgirajo globalno zaščito

Enotna delegacija Slovencev v Italiji (v kateri so predstavniki slovenskih organizacij ter strank, v katerih sodelujejo Slovenci – op. ured.) je predsednika republike Cossigo in predsednika vlada Craxija ponovno opozorila na nerešeno vprašanje globalne zakonske zaščite slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Predsednika Cossigo prosijo za sprejem, da bi mu lahko osebno tolmačili položaj Slovencev v Italiji, Craxija pa pozivajo, naj se tudi osebno zavzame za premostitev težav, ki so pozročile zastoj v parlamentarnem obravnavanju zaščitnega zakona.

Ob robu kandidature Scrinzija: Prepovedati neonacistične organizacije in njihovo agitacijo

Minulo soboto je bilo na Dunaju vseavstrijsko protifašistično zborovanje. Udeleženci, ki so prišli iz raznih predelov Avstrije, so razpravljali o ojačitvi in koordinaciji protifašističnih prizadevanj ter o konkretnih možnostih ukrepanj proti vedno bolj odkriti in agresivni agitaciji neonacistov. Sodelovali so tudi predstavniki celovškega antifašističnega komiteja ter Kluba slovenskih študentov in študentk na Dunaju.

Še nikdar poprej ni uspelo zbrati tako širok organizacijski in svetovno-nazorski spekter na skupnem posvetu. Toda za to je bil dejansko že skrajni čas, saj neofašisti nikakor ne mirujejo. Ker jih državni organi nič ne ovirajo, jim je dovoljeno širiti velikonsko, protiaustrijsko, protimanjšinsko, rasistično in nacistično miselnost. Istočasno pa tudi že pripravljajo in krepijo svojo „udarno moč“ – s paramilitarističnimi vajami in terorističnimi akcijami, z napadi na svoje nasprotnike in ne nazadnje tudi z okrepitvijo in poenotenjem razcefranega desnoekstremnega in nemško-nacionalističnega tabora v Avstriji potom kandidature Scrinzija.

Toda tudi izgledi na uspeh protifašistov so trenutno dosti boljši. Ustavno sodišče je jeseni lanskega leta nedvoumno potrdilo, da je prepoved oživljanja nacizma in njegove miselnosti nujno merodajna za ravnanje države in njenih organov. Udeleženci posveta so bili seznanjeni s pravnimi in političnimi možnostmi, kako uveljavljati protifašistično izročilo avstrijske državne pogodbe. Prav tako so udeleženci poročali o protifa-

šističnih dejavnostih v posameznih zveznih deželah. Vsi so podprli zamisel o koordinaciji protifašističnih aktivitet in predlog za ustanovitev novega vseavstrijskega Komiteja proti oživljanju nacizma je naletel na splošno odobravanje. Že doslej ga je podprlo več kot sto osebnosti iz kulturnega in političnega življenja Avstrije.

I. Sch.

TV-oddaje v jeziku Romov

V televizijskem centru v Prištini, glavnem mestu Avtonomne pokrajine Kosovo, so prejšnji teden začeli oddajati tudi sporede v jeziku Romov (Ciganov). Za začetek so te oddaje enkrat na teden ter obsegajo zabavne in dokumentacijske sporede.

Tako je televizijski center v Prištini prvi v Jugoslaviji, ki ima posebne oddaje v jeziku Romov, zato pričakujejo, da bodo te oddaje prevzele tudi druge TV-hiše, ki jih je v Jugoslaviji skupno 8 – vsaka od šestih republik in obe avtonomni pokrajini imajo svojo lastno televizijo. TV Priština pa je obenem tudi prva v Jugoslaviji, ki oddaja sporede kar v štirih jezikih: v albanščini, srbo-hrvaščini, turščini in jeziku Romov.

Gotovo ne bi bilo slabo, če bi se tukaj skušala zgledovati tudi Avstrija s svojo televizijo, ki ima sicer redne in dokaj pogoste oddaje o Južni Tirolski, ni pa vsedosej pokazala niti trohice razumevanja za tovrstne potrebe in želje svojih lastnih manjšin.

Po premieri Ustinove komedije „Komaj do srednjih vej“ v Šentprimozu:

Velik napredek naše amaterske odrske dejavnosti

Igralci, zbrani okoli igralske skupine SPD „Danica“, brez dvoma sodijo med najboljše igralske ansamble, kar jih poznamo med našimi društvi. Vedno kadar SPD „Danica“ vabi na predstavo v kulturni dom „Danica“ v Šentprimozu, je med ljubiteljski odrske umetnosti veliko zanimanja. Tako je bilo tudi preteklo soboto, ko so vabili na premiero komedije Petra Ustinova „Komaj do srednjih vej“. Že v pogovorih pred premiero, smo zvedeli, da so se tokrat igralci še posebno temeljito pripravili, saj so se lotili dela svetovno znanega dramatika, igralca in režiserja P. Ustinova, ki se je s komedijo „Komaj do srednjih vej“ lotil zelo perečega vprašanja, namreč problemov med generacijama – med mla-

dino in starši. To vprašanje je med človeštvom vedno prisotno, vendar ga je Ustinov postavil na oder potom komedije, kar je nenavadno, a je prav zaradi tega naletelo na izredno velik odmev, saj so komedijo uprizorili na vseh velikih kulturnih centrih sveta.

Že to pa je igralce v Šentprimozu postavilo pred veliko nalogo, ki so si jo s študijem komedije „Komaj do srednjih vej“ zadali. Toda s pomočjo režiserja Petra Ustinova, so zahtevni nalogi bili kos. Ne samo v smislu dobre igre, ampak so v soboto pokazali tudi novo, za naše pojme doslej še neznano interpretacijo, ki je slonela na izrazu gibanja, govoru, pa tudi domiselne scene in posebno posrečeno adaptacijo dela, ki ga je režiser z angleškega miljeja postavil v naš svet, opremil s slovenskimi songi in mu dal dih našega življenja. Nenavadna pa je igra seveda bila tudi za občinstvo, ki jo je večinoma sprejelo z navdušenjem, nekaterim pa je bila nekoliko prehuda, saj Ustinov tudi v izražanju ne ovinkari in stvari pokaže takšne, kakršne pač so. Zato je komedija kljub zabavi, ki jo nudi gledalcu, tudi krepka lekcija, da se zamisli o problemu, ki tako ali drugače zadeva vsako družino ali družbo, namreč problem z mlado generacijo in obratno.

Miha Kap je odlično zaigral glavno vlogo generala sir. M. Fitzbutressa, ki ni bila le zahtevna po značaju, ko se iz upokojenega generala prelevi v človeka, ki je obračunal z lažnivimi normami morale in postane oporečnik in čudak, ampak je tudi moral znati največ besedila, v katerem je tudi glavna izpoved komedije.

Tudi vloge Lady Fitzbutress (Marica Sommeregger), Helga (Micka Hobel), Robert (Franci Polzer ml.), Lesley (Milan Hobel), Judi (Tatjana Marko), Tay Gilliatt-Brown (Franci Polzer st.), Vikar (Franc Hobel) in Basil Utterwood (Maks Wuttej) so igralci odlično podali, saj ni bilo nobenih zastojev, niti spodrseljav, vse je teklo brezhibno. Edino, o čemer so nekateri gledalci v odzadužili je bilo to, da so igralci čestokrat bili pretihi. Sicer pa, kar zadeva amatersko igranje, lahko rečemo, da je predstava v Šentprimozu gotovo pomenila velik napredek naše amaterske gledališke dejavnosti, zato priporočamo, da si predstavo ob naslednjih uprizoritvah, ogleda čim več ljudi. Tu je treba še omeniti dobro izbrane kostume, da je sceno izdelal znani Saša Kump iz Kranja, medtem ko sta za razsvetljavo skrbela Marko in Hanzej Polzer, šepetalka pa je bila Marica Krasnik.

„Pokaži, kaj znaš“ v Šentjanžu

Slovenska prosvetna zveza v Celovcu skupno s prosvetnimi društvi uspešno nadaljuje priljubljeno mladinsko revijo. Tokrat, v nedeljo 2. marca pri Tišlerju v Šentjanžu, kjer so nastopili otroci iz Sveč in iz Šentjanža z recitacijami, tamburaškimi vižami, z modernimi popevkami in s kvizom. Prireditve so organizacijsko dobro pripravili člani obeh prosvetnih društev iz Šentjanža in Sveč.

V treh starostnih skupinah so otroci odgovarjali na razna vprašanja iz naravoslovja, iz domačega kulturnega življenja idr. Pri tem se je znova pokazalo, da so mladinski kvizi atraktivni in da otroci z veseljem sodelujejo. Vrh tega pa ne gre prezreti pedagoškega pomena, saj se ta ali oni tudi še kaj nauči. Ob koncu je bil tudi rezultat zadovoljiv za sodelujoče: „tekmovanje“ med Šentjanžem in Svečami se je končalo neodločeno. Svečani pa so že namignili, da bodo ob priložnosti povabili Šentjanžčane na mladinsko revijo v Sveče.

S prireditvijo, ki sta jo moderirala Tatjana Feinig in Hanzi Weiss, je publika bila zadovoljna. Še posebej pa so jo razveselila mlada domača pop-skupina, ki je prvič nastopila pred publiko. Zatenkrat samo še z angleškimi popevkami, toda že razmišljajo o tem, da so tudi popevke v drugih jezikih, recimo v slovenščini zelo lepe...

Nova knjiga J. Ferka

S predstavitev nove pesniške zbirke Janka Ferka je v torek zvečer v Mohorjevi knjigarni v Celovcu odprla Literarna kavarna svojo letošnjo „Koroško vigred“.

V skupni založbi Mohorjeve založbe in založbe Obzorja v Mariboru je izšla nova pesniška zbirka Janka Ferka z naslovom NAPISI NA ZID ZEMLJE. Likovno je zbirko opremil Valentin Oman, knjigo pa je udeležencem predstavil pisatelj Pavle Zidar. Predstavitve je bila povezana z literarnim večerom, na katerem je avtor bral iz svoje nove zbirke.

Predstavitve nove Ferkove zbirke se je udeležilo lepo število ljubiteljev poezije. Kot soprireditelj je nastopala tudi Krščanska kulturna zveza.

Drago Druškovič razstavlja na Dunaju

Drago Druškovič, ki ima za sabo vrsto razstav, se tokrat predstavlja na Dunaju. Prejšnji četrtek je bila otvoritev razstave njegovih del v „Kleine Galerie“ kjer je dela možno videti do 20. marca.

O Druškovičevi umetniški izpovedi je govoril Hermann Walenta, otvoritveni govor je imel zastopnik solnograške deželne delegacije na Dunaju, dr. Heinrich Heller. Povedal je, da v Salzburgu tudi umetnike, ki niso rojeni v tej deželi, sprejemajo z odprtim srcem, saj z njihovim delom prispevajo k bogatitvi kulture v tej zvezni deželi. Direktor galerije Peter P. Wiplinger pa je ob tej priložnosti dejal, da se „Kleine Galerie“ prizadeva predstavljati umetnike vseh zveznih dežel, zlasti pa se galerija trudi opravljati vlogo povezovanja umetnikov raznih narodov, posebno sosednjih dežel. Draga Druškoviča so predstavili tudi kot pripad-

nika slovenske narodne skupnosti na Koroškem, kar potrjuje široko odprtost galerije odtodno vodje Petra P. Wiplingerja, ki velja tudi za velikega pijatelja koroških Slovencev.

Popravek

V zadnji številki smo poročali o obisku jugoslovanskega generalnega konzula SFRJ v Celovcu pri Slovenski prosvetni zvezi. V tiskarni pa je prišlo do zamenjave slike oz. objave iste slike z obiska naših političnih predstavnikov pri predsednici ZIS SFRJ Milki Planinc v Beogradu. Zato tokrat popravljamo naš spodrseljav in objavljamo pravi posnetek generalnega konzula Boruta Miklavčiča s predstavnikoma SPZ. Za neljubo pomoto se generalnemu konzulu, SPZ in bralcem opravičujemo.

O resnični podobi škofa Rožmana

Toda, nasprotniki OF v cerkvenih krogih so bili gluhi za ta zagotovila. Še naprej – in vedno bolj – so se držali tudi napotkov begunskega ministra dr. Mihe Kreka, ki jih je 17. decembra poslal vodstvo SLS. Zelo odkrito poziva (tedaj je bil voditelj SLS in narodni izdajalec dr. Marko Natlačen še živ):

„...Varujte se vsake neednosti (mišljena so notranja trenja med voditelji slovenske buržoazije in tudi dela duhovščine, nikakor pa tudi borečega se ljudstva v okviru OF, kajti zanj izrecno pravi, da ga je treba uničiti – op. I. J.)... in zatrite zlasti vsako partizanstvo... Drugačno ravnanje je v današnjih razmerah resnično izdajstvo!“

Pri tem je mišljena poslušnost „narodnemu vodstvu v Londonu“.

Tu ni torej več slepomišenja, čeprav so protiljudski voditelji s svojim škofom neprestano – iz razumljivih taktičnih razlogov – svoja dejanja zavijali v nekakšne tajinstvenosti. Saj so vendar imeli – ko okupator odide – svoje račune.

Vrnilo se še malo k tistim dokumentom, ki govorijo o škofovem delo-

vanju v prid okupatorja. Slovenski katoličani v OF, ki so bili zaradi tega najbolj prizadeti, so npr. v velikonočni poslanici, ki je bila objavljena v Slovenskem poročevalcu 31. marca 1942, knezoškofa dr. Rožmana vpraševali:

„Zakaj ste sprejeli italijansko odklonevanje in navezali tesne stike z okupatorji...? ali ste kdaj nastopili v javnosti proti preganjanju in izseljevanju slovenskega prebivalstva na Štajerskem in Gorenjskem (v tem pogledu je škof sicer nekaj poskušal, a ni tvegalo dosti, sicer pa bi to potrebovalo več prostora – op. I. J.)? Ali ste z eno samo besedo obsodili zločinske umore nemških in laških krvnikov nad stotinami slovenskih žrtev?... Ali se zavedate, kaj ste storili (ko se potegujete za dva denuncianta) s tem, da ju proglasite za krščanska mučenika?“

Ali se zavedate, da ste s svojim dejanjem vtisnili Cerkev na Slovenskem pečat sramote...? Ali se zavedate, da se je že velik del slovenskih katoličanov z gnusom ločil od nekdanjega klerikalnega vodstva?... mnogi ljudje se bodo odvrnili tudi od vere same, če boste po cerkvah nadaljevali

z nezaslišanim poveljevanjem narodnega izdajstva?... katoličani v OF...si bomo zapomnili, da je bilo ljudstvo v najtežji uri svoje zgodovine prepuščeno samemu sebi...“

A da je bil škof v najtesnejših, tudi osebnih stikih z najvišjimi osebnostmi fašističnega okupatorja, med drugim čisto na kratko potrjuje pisemce generalu Robottiju z dne 26. avgusta 1942:

„Ekscelenca, želim vas obiskati in prosim, da določite dan in uro, ki je Vam prikladna. Če je mogoče, prosim odgovor po nosilcu tega pisma. – Z velikim spoštovanjem dr. Gregorijo (!) Rožman I. r.“

Komentar ni potreben, mar ne? A pojdemo dalje k poskusom OF in drugih posameznikov, ki so hoteli škofa pripraviti k domoljubnemu obnašanju.

Že omenjena krščanska skupina v OF in njeno vodstvo (Kocbek, Fajfar) je poslala škofu še eno pismo zaradi vohunškega in ubijalskega delovanja KA in belogardistov, ki so dobili italijansko ime Milizia volontaria anticomunista – MVAC, ter zaradi škofovega preganjanja osvo-

bodilnega gibanja in služenja Italijanom. Medtem pa je škof 12. septembra 1942 poslal poveljujočemu italijanskemu generalu Mariu Robottiju obsežno in zelo hujskajočo spomenico, katere tekst je bil po zaslugi dr. Dušana Bibra objavljen 24. aprila 1976 v Delu. In to prvič. Že ta bi zadostovala in do dna razkrila delovanje škofa in njegove okolice.

Vodstvo krščanske skupine v OF je škofu poslalo pismo 9. oktobra 1942, ko seveda še ni bilo znano, da je škof poslal spomenico. Odlomki glase:

„Prezvišeni! Krščanska skupina v OF Vam piše ponovno... a vsa doseđanja prizadevanja OF same in nas kristjanov še posebej (so) naletela pri vas ne samo na gluha ušesa, ampak celo na izrazito odklonilno stališče...“

Kar smo Vam pisali v prejšnjih treh (3) pismih, tega ni treba ponavljati... zaradi Vašega ravnanja (se je) začela odvijati tista usodna pot slovenskega naroda, ki danes z orožjem zoperstavlja brata bratu... to se nikoli ne bi zgodilo v tako strahotni meri, ko bi Vi pravočasno in odločno posegli v razvoj stvari... ker bela garda ni imela zaslobe v ljudstvu, ni mogla zrasti iz lastnih sil. Naslonila se je na okupatorja in javno, roko v roki

z njim, z vso krutostjo udarila po lastnem narodu...“

...Ali je še kdo na Slovenskem kdaj tako gnusno izbrbljal vero in Cerkev, kakor to dela danes Bela garda?

...Preprečite, da bodo lažni katoličani v imenu Cerkve, Boga in „papeževega blagoslova“ z italijanskim orožjem ter v okupatorski službi organizirano pobijali branilce naše svobode in zveste pristaše Kristusovega nauka...“

V vseh prejšnjih pismih je bilo škofu večkrat pojasnjeno bistvo OF in vseh vprašanj in v predzadnjem 9. 7. 1942 so tudi opozorili:

...Že tolikokrat je bilo ugotovljeno, da bi se del katoličanov drugače obnašal, če bi dobival od oficijelne strani drugačna navodila. Od spovednice preko prižnice in osebnih razgovorov med verniki in duhovniki se vleče v teh usodnih časih ena sama temna misel in navodilo: **Dolžnost katoličana je, da ne sodeluje pri OF, da se aktivno bori proti komunizmu in seveda proti vsem, ki sodelujejo v OF, naj bodo to katoličani, komunisti ali Sokoli...“**

(se nadaljuje)

Velika udeležba na 8. zimskem pohodu „Arihova peč“

V nedeljo je bil na Čemernici nad Šentjakobom v Rožu tradicionalni 8. zimski pohod v spomin na padle borce meseca februarja 1945 pod Arihovo pečjo. V okviru te prireditve je vedno tudi smučarski tek in kratka spominska svečanost. Tokrat se je tega pohoda udeležilo rekordno število ljudi – preko 500 udeležencev. Organizatorji pohoda „Arihova peč“ so skoro že vsa leta Slovensko prosvetno društvo „Rož“ iz Šentjakoba, Slovenska športna zveza in Slovensko planinsko društvo Celovec.

Med številnimi udeleženci nedeljskega pohoda so bili tudi predsednik Zveze slovenskih organizacij dipl. inž. Feliks Wieser, predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wutte-Luc, tajnik ZSO dr. Marjan Sturm in predstavnica jugoslovanskega konzulata v Celovcu tov. konzul Marija Škorjak.

Letošnji pohod v nad meter globokem snegu je od vsakega pohodnika zahteval kar precej znoja in trdne volje pregrizti se do bivšega partizanskega bunkerja pod Arihovo pečjo, kamor so predstavniki borčevskih organizacij položili vence in potem strmo navzgor na 400 metrov višje ležečo planino Bleščečo, kjer se nahaja planinska postojanka SPD Celovec. Tam je upravnik kočice Tomej ob pomoči marljive Marije in planincev iz ledinškega območja skrbel, da je vsak udeleženec dobil vroč čaj in pa tudi potrdilo na kartončku, da se je pohodnik res „prikopal“ na Bleščečo. Nazaj preko Resmanove lovske kočice (najzahodnejša točka pohoda) je bilo nekoliko lažje. Tam je za kontrolo skrbel plani-

nec Romi iz Škofič. Vsak, ki je na kartončku imel oba kontrolna žiga je prejel značko in diplomu.

Kot že omenjeno, je bila v okviru nedeljske prireditve tudi kratka spominska svečanost pri kateri je Danica Urschitz orisala tragedijo pod Arihovo pečjo, kjer so nacisti 9. februarja 1945 brutalno umorili osem borcev za svobodo in njihovih trupel „razstavili“ ob cesti med Šentjakobom in Šentpetrom, da bi tako ustrašovali prebivalstvo, da ne bi več podpiralo partizanov. Svečanost so oplešali še pevci Planinske sekcije Avto-Celje iz Celja, za kar so jim organizatorji pohoda še prav posebno hvaležni.

Pri smučarskem teku sta si glavni nagradi – plaketi Slovenskega vestnika – priborila Scharnagl Siegfried (moški) iz Podgorij in Wrolich Kristian (mladinec) iz Loč, najhitrejši dneva pa je bil Branko Slivnik z Brezij (tekmovalna skupina). Rezultate objavljamo na 8. strani.

Priprava takšne prireditve, kot je pohod Arihova peč, zahteva ogromno dela. Ob obilnem snegu, saj ga je na Bleščeči bilo še 1.8

metra, so bili organizatorji v resnih skrbih ali bodo sploh mogli izvesti pohod. En teden pred pohodom, sneg se je že precej usedel, se je pet srčnih planincev prebilo s Kapanja na Bleščečo in pregazilo pot do Polanca na Čemernici ter tako omogočilo pohod. Zadnje čase opažamo, da se zima vedno bolj pomika proti vigradi. Predlanskim so morali pohod, ki naj bi bil začetkom marca, zaradi obilice snega, preložiti za 14 dni. Organizatorji so bili do zadnjega trenutka v skrbih, da se kaj ne ponesreči.

Čprav je bil pohod po globokem sipkem snegu res trda zadeva, so pa bili pohodniki zato tem bolj ponosni, da so brez nezdoljivosti opravili to fizično preizkušnjo. To je dokazovalo tudi veselo razpoloženje pohodnikov, ko so po opravljenem trdem delu ob zvokih glasbe v veselim razpoloženju prepevali narodne in borbene pesmi. To pa je bilo tudi za organizatorje pohoda prijetno potrdilo, da je pohod dobro uspel.

Ko že govorimo o uspelem pohodu, naj v imenu organizatorjev izrečemo še posebno zahvalo nečaku pokojnega Polanca Manfredu Ropatschu, sedaj lastniku Polančeve domačije, za vso pomoč in naklonjenost, ki smo ju bili deležni. Nadalje se zahvaljujemo gradbenemu podjetju Palmisano iz Šentjakoba za pluzenje parkirišča, Majerjev in Nočevim na Čemernici za pomoč, darovalcem pokalov in daril ter vsem ki so kakorkoli pomagali, da je nedeljska prireditev tako lepo uspela.

14. Globaški kulturni teden

od 2. do 16. marca 1986

Prireditelj: Slovensko kulturno društvo v Globasnici in Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Štebnu.

Spored:

Petek 7. 2. 1986 ob 20. uri v gostilni Juena v Čepičah – „ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU – EIN GESUNDER GEIST IM GESUNDEN KÖRPER“, predava dr. Emil Smolnig
Nedelja, 9. 3. 1986 ob 20. uri v gostilni Šoštar v Globasnici – film „SENCE POD OSTRIM VRHOM“, Miško Kranjec
Torek, 11. 3. 1986 ob 20. uri v gostilni Rižnar v Podjuni – predavanje „VARSTVO OKOLJA DANES IN JUTRI“, predava predsednik društva za varstvo okolja dr. Hubert Požarnik. Soprireditelj: Katoliška mladina in Klub slovenskih občinskih odbornikov
Petek, 14. 3. 1986 ob 20. uri v ljudski šoli v Globasnici – Mariborski rapsodij „TAKRAT V STARIH ČASIH“, izvajajo: Hiacinta Casnik, Jože Zupan, Veronika Mihelič, Mojca Zupančič, Aleksander Kovač
Sobota, 15. 3. 1986 ob 14.30 uri v župnišču v Globasnici – Lutke Šmihel „LETEČA ŽABA“, Lenka Kupper
Nedelja, 16. 3. 1986 ob 15. uri v gostilni Šoštar v Globasnici – SREČANJE MEŠANIH ZBOROV IZ PODJUNE.

Andrej Millonig umrl

Pred kratkim je v Celovcu v 89. letu starosti pri svojem sinu Andreju Millonigu, direktorju Slovenske zadruške zveze, umrl znani tržaški trgovec in narodno zavedni slovenski koroški rojak Andrej Millonig.

Pokojni se je rodil v Zahomcu. Kot 14-letni fant je odšel v Trst k sorodnikom, kjer se je izučil trgovskega poklica in se leta 1925 osamosvojil. Svoje trgovsko podjetje je vodil do leta 1978 in odšel v zaslužni pokoj. Od tedaj

naprej je njegovo življenje potekalo skupno z ženo, po rodu iz Vipavske doline, med Trstom in Celovcem. Po ženini smrti je ostal pri Sinu Andreju v Celovcu, kjer je po večmesečnem bolehanju umrl. Pokojni Andrej Millonig pa ni bil samo prizadeven gospodarstvenik, marveč tudi kulturni dejavnik, predvsem pevec v tržaškem slovenskem pevskem zboru.

Z Andrejem Millonigom, ki je našel svoje poslednje počivališče na tržaškem pokopališču, je odšel od nas mož značaja, ki ga ne pogrešamo samo koroški Slovenci, marveč še posebno tržaški Slovenci, ki so ga sploh imeli za svojega. Najhujše pa je seveda, prizadelo sina Andreja z družino, katerim ob težki izgubi izrekamo naše globoko sožalje. Naj mu bo miren počitek v tržaški zemlji.

○○○○

Namesto venca na grob pokojnega očeta, je dipl. trg. Andrej Millonig poklonil Slovenskemu šolskemu društvu za potrebe Dijaškega doma 1500 šil. Zahvaljujemo se za podporo

Slovensko šolska društvo

Spored proslave ob 40-letnici Zveze koroških partizanov

v nedeljo, dne 23. 3. 1986 ob 14.00 uri v Mladinskem domu SŠD, Mikschalle 4, v Celovcu

1. Koroški partizanski pevski zbor
2. Otvoritev in pozdrav
3. Koroški partizanski pevski zbor
4. Govor predsednika ZKP Janeza Wutte-Luca
5. Tamburaši iz Železne Kaple
6. Čestitke in pozdravi
7. Tamburaši iz Železne Kaple
8. Recital
9. Predstavitve knjige „Korenine živé“
10. Mešani pevski zbori France Pasterk Lenart, Danica in Zarja
11. Zaključne besede tov. Lipeja Kolenika
12. Koroški partizanski pevski zbor, mešani pevski zbori France Pasterk Lenart, Danica in Zarja

Prireditve

KOROŠKA POJE

Srečanje narodnih skupin v Avstriji v nedeljo 9. 3. 1986 ob 15.30 uri v Domu glasbe v Celovcu
 Pokrovitelji: deželni glavarji Theodor Kery, Leopold Wagner, dr. Helmut Zilk
 Govornika: predsednik NSKS dr. Matevž Grile in zvezni minister za pouk, kulturo in šport dr. Herbert Moritz
 Sodelujejo: Folklorna skupina KOLO SLAVUJ iz Gradišanskega, MePZ Hrvatsko-gradišanskega kulturnega društva na Dunaju, Češka folklorna skupina in MePZ društva sv. Metoda na Dunaju, Madžarska glasbena skupina iz Gradišanske, MePZ ROŽ iz Šentjakoba v Rožu in pevsko instrumentalna skupina KPD DRAVA iz Zvabeka.

GALERIJA TINJE

Razstava del Franza Sema: „SLIKE MEŠANE TEHNIKE“
 Prodajna razstava Aleksandra Jarca, Branka Čušina in Štefana Potočnika (precej znižane cene)!

Zveza slovenske mladine Železna Kapla vabi na predavanje z diapozitivi „DER KANDIDAT UND SEINE BUNDESGELOSSENEN“ (o kandidatu za zveznega predsednika dr. Scrinziju) predavanje bo v društveni sobi zadruga v Železni Kapli. V nedeljo, 16. 3. 1986 ob 19. uri

PLIBERK

LJUDSKA IGRA – LUCIJA v nedeljo 9. 3. 1986 ob 20. uri v farni dvorani v Pliberku
 Nastopa: igralska skupina SPD „Srce“ iz Dobrle vasi
 Prireditelj: Farna mladina v Pliberku

Moški pevski zbor „Kralj Matjaž“ – Libuče vabi na

SUPER – G

v nedeljo 9. 3. 1986 ob 10. uri v Libuče k Mogru
 Izdaja startnih števil 9. 3. 1986 od 9. do 9.45 ure
 Prijave so možne do 6. 3. 1986 pri Posojilnici-Bank Pliberk in poslovalnici v Šmihelu.
 Vsak udeleženec tekmuje na svojo odgovornost!

SODOBNO OBREZOVANJE IN CEPLJENJE SADNIH DREVEV
 ● v petek 14. 3. 1986 ob 13. uri pri Warumu v Zgornjih Borovljah – Pečnici. Prireditelj: Slovenska kmečka zveza in Zadruga Ledince
 ● v soboto 15. 3. 1986 ob 9. uri na Moščenici pri Bilčovsu. Prireditelj: Slovenska kmečka zveza in SPD „Bilka“ v Bilčovsu
 ● v soboto 15. 3. 1986 ob 14. uri v Šmihelu. Prireditelj: Slovenska kmečka zveza in KPD Šmihel
 Predavatelj: dipl. inž. Franc Lomberger

Krščanska kulturna zveza vabi na REDNI OBČNI ZBOR v petek 14. 3. 1986 ob 19. uri v Tischlerjevi dvorani Slomskovega doma (10.-Oktober-Straße 25) v Celovcu

BOROVLJE

Film o Lužiških Srbih „RUBLAK – LEGENDE VOM VERGESSENEN LAND“ v soboto 15. 3. 1986 ob 14.30 uri v Mestni hiši v Borovljah
 Po filmu diskusija z avtorjem Jurijem Kochom in režiserjem Konradom Hermanom
 Prireditelj: SPD Borovlje in SPZ

ROŽEK

ZDRAVNIK PO SILI v soboto 15. 3. 1986 ob 19.30 uri na Muti v Rožeku
 Gostuje igralska skupina SPD „Dobrač“ na Brnci
 Prireditelj: KD „Peter Markovič“

Tečaj: DELO Z VIDEOKAMERO Čas: 13. in 14. marca 1986 (od 19.00 do 21.30 ure) 19. in 20. marca 1986 (od 19.00 do 21.30 ure) Kraj: Mladinski dom SŠD v Celovcu Tečaj vodi prof. Štefan Pinter Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza

PEČNICA

KRIŽEV POT KATOLIŠKE MLADINE ROŽ v soboto 15. 3. 1986 ob 19. uri v farni cerkvi na Pečnici

ŠENTPRIMOŽ

„KURENT“ v soboto 15. 3. 1986 ob 19.30 uri v kulturnem domu v Šentprimozu
 Nastopa igralska skupina Obace
 Prireditelj: SPD „Danica“ v Šentvidu v P.

ŠENTJAKOB V ROŽU „KURENT“ v nedeljo 16. 3. 1986 ob 19.30 uri v farni dvorani v Šentjakobu v Rožu
 Prireditelj: SPD „Rož“

ŽELEZNA KAPLA STROKOVNO PREDAVANJE o reji krav dojilj (Mutterkuhhaltung) v sredo 19. 3. 1986 ob 14. uri (na Jožefa) v hotelu Obir v Železni Kapli
 Predava: univ. prof. dr. Jože Osterc iz Ljubljane
 Prireditelj: Slovenska kmečka zveza

RADIŠE

„KRIŽEV POT“ SLOVENSkih KOROŠkih SKAVTOV v petek 14. 3. 1986 ob 18. uri v farni cerkvi na Radišah

ŽVABEK

75-LETNICA KPD „DRAVA“ V ŽVABEKU – slavnostna prireditev v soboto 8. 3. 1986 ob 19.30 uri v gostilni Hafner v Gornji vasi

GLASBENA ŠOLA NA KOROŠKEM

razpisuje delovno mesto sodelavke ali sodelavca za ADMINISTRATIVNO DELO
 Nastop službe možen takoj.
 Pogoji: dobro obvladanje obeh deželnih jezikov (zaključena srednješolska izobrazba ali triletna strokovna šola) – obvladanje strojepisja – veselje do kulturnega organizacijskega dela – zaželeno, da se udeležuje pri krajevnem kulturnem društvu
 Prijave sprejemata: Glasbena šola, 9020 Celovec, Mikschallee 4 ali Krščanska kulturna zveza, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel.: 0 42 22/51 25 28-23 ali 24
 Prijavnici priložite tudi življenjepis in spričevalo.

CELOVEC

Film o Lužiških Srbih „RUBLAK – LEGENDE VOM VERGESSENEN LAND“ v petek 14. 3. 1986 ob 19. uri v WIFI dvorani
 Po filmu diskusija z avtorjem Jurijem Kochom in režiserjem Konradom Hermanom
 Prireditelji: EBZ, Österreichische DDR Gesellschaft in SPZ

MENJAVA DENARJA

Stanje v četrtek 6. marca 1986

Za 100 dinarjev dobite	4.00 šil.
Za 100 dinarjev plačate	5.25 šil.
Za 100 lir dobite	0.99 šil.
Za 100 lir plačate	1.05 šil.
Za 100 mark dobite	694.00 šil.
Za 100 mark plačate	710.30 šil.

19. srečanje pevskih zborov

„Od Pliberka do Traberka“ v Vogrčah

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Pliberku je v soboto zvečer že 19-ič vabilo, tokrat v Vogrčah na tradicionalno in priljubljeno pevsko srečanje „Od Pliberka do Traberka“.

SPD Edinost in njen zbor „Folti Hartman“ že od vsega začetka sodelujeta na tej mogočni kulturni manifestaciji pevskih zborov iz cele Koroške. Škoda je le, da se je moralo letošnje srečanje, zaradi prostorskih razmer odvijati v Vogrčah in ne v Pliberku. Nekaterim pliberškim purgerjem se še vedno niso odtalili zmrznjeni možgani, da bi dovolili nastop našim prosvetašem v Grenzlandheimu. Sicer pravijo, da kultura ne pozna meja, vendar pri nas pa le ni tako. No ja, če bi bili Slovenci, potem bi že imeli vstop v ta čudni hram.

Kljub vsemu temu in bojznim nekaterih, da srečanje v Vogrčah ne bo uspelo, z veseljem ugotavljamo, da je ravno sobotno srečanje v Vogrčah uspelo kot malokdaj poprej. Z vseh strani so prihitali ljubitelji naših lepih domačih pesmi in prisluhnili ubranemu petju številnih zborov. Kar prevzeti smo bili, ko so zadonele melodije MoPZ SPD Edinost „Foltej Hartman“, Koroškega okteta KUD „Prežihov Voranc“ z

Raven, Globaških puabov, okteta „Suhe“, MoPZ „Trta“ iz Žitare vasi, mešanega mladinskega zbora Slovenske gimnazije v Celovcu in pa MoPZ „Fužinar“ KUD „Prežihov Voranc“ z Raven. Vsi nastopajoči zbori so nas očarali s svojim petjem. Le težko bi se odločili, kateri zbor je bil boljši. Vsi so bili na višku pevskega znanja. Buren aplavz je bil dokaz in obenem priznanje za

**PREDAVANJE
ZGODOVINARJA
HANNSA HAASA
ZARADI
BOLEZNI ODPADE**

kvaliteto pesmi in trud, ki je bil vložen v ta uspeli koncert.

Vse prehitro je potekel ta nepozabni večer, ki nam je spet vtilil novih moči in voljo, da vztrajamo in še naprej z navdušenjem širimo to lepo slovensko pesem iz roda v rod. Po koncertu je marsikateri menil, da bi te pevce poslušal kar celo noč – škoda da to ni bilo mogoče. Razšli smo se na svoje domove polni lepih spominov in s tolažbo, da bomo kmalu imeli spet možnost poslušati kvalitetno zborovsko petje Sloven-

skega prosvetnega društva Edinost v Pliberku. Zahvaljujemo se prirediteljem in vsem nastopajočim pevcem za lep večer, saj so nas kljub „zimi“ pogreli z vigradno toploto in radostjo.

Predsednik SPD „Edinost“ v Pliberku Jožko Hudl je na srečanju med številnimi obiskovalci pozdravil tudi predstavnike naših osrednjih organizacij, med njimi podpredsednika Slovenske prosvetne zveze dr. Avgušтина Brumnika, podpredsednika Narodnega sveta koroških Slovencev ekonom. svetnika Ignaca Domeja, frakcijskega vodjo Enotne liste Pliberk, mestnega svetnika Mirka Kumra, predsednika nadzornega odbora zveze slovenskih organizacij Lipeja Kolenika, podpredsednika NSKS dipl. trg. Janka Uranka, Tov. Majo Senica od Kulturne skupnosti Ravne in še vrsto drugih. Ob tej priložnosti se je zahvalil Enciju in Kulmežu, da sta spravila sneg in tako uredila parkirni prostor za številne avtomobile obiskovalcev prireditve. Brez tega prostovoljnega dela, bi bilo onemogočeno parkiranje avtomobilov (še dobro, da se je popoldan nekdo spomnil, da imajo v Vogrčah sneg). Povezavo sporeda je uspešno imel na skrbi Tomaž Hudl. **ikej**

11. Rožanski izobraževalni teden

Spored:

- V petek 7. 3. 1986 ob 19. uri pri Bundru v Borovljah Večer domačih pripovednikov (dr. Herta Lausegger)
- V soboto 8. 3. 1986 od 14. do 17. ure v stari šoli v Svečah Seminar za kulturne, politične in gospodarske funkcije „Rož skozi stoletje – socialna podoba roža“ predava: prof. Majda Fister
- V nedeljo 9. 3. 1986 od 12. ure naprej v gostilni Knaberle v Velinji vasi Dan domačih jedil

Prisluhnili smo poeziji
T. Kuntnerja

Znani slovenski pesnik Tone Kuntner je prejšnji petek bil gost SPD „Bisernica“ in Kluba Prežihov Voranc, ki sta priredili večer njegove poezije.

Prižgane sveče, kruh in sadje na mizi je dajalo videz kmečke izbe, v kateri je pesnik Tone Kuntner (po poklicu gledališki igralec) interpretiral svojo poezijo o kmečkih ljudeh, o zemlji in svetu, ki pozablja na življenje na vasi in vse tiste, ki z žuljavo roko in dobrim srcem skrbijo za naš vsakdanji kruh. Kuntnerjeve pesmi sta brali še igralki Nadja Srajner in Alenka Bole-Vrabec, medtem ko je Maja Gogala skrbela za glasbene vložke s prečno flavto.

To je bil lep večer, ki je nam vsem dal čudovit umetniški užitek, hkrati pa tudi priložnost, da pomislimo na usodo kmečkih ljudi, ki jih Kuntner tako mojstrsko upodablja v svoji poeziji. Škoda je le, da prirediteljema ni uspelo pritegniti več poslušalcev, vsaj mladine, ki biva v Mladinskem domu, kjer se je prireditev odvijala.

Zveza slovenskih žena **Železna Kapla** vabi na
**PRAZNOVANJE
OB MEDNARODNEM
DNEVU ŽENA**
v soboto 15. 3. 1986 ob 14. uri v
hotelu Obir v **Železni Kapli**

Avstrijsko-jugoslovansko društvo vabi na

folklorni večer

HVAR – SONČNI OTOK

v sredo 12. 3. 1986 ob 19.30 uri v
slavnostni dvorani Avstrijske sindikalne zveze (ÖGB). Spored bo
povezoval Hubert J. Repnig.

Za nomenklaturu gorskih, krajevnih in ledinskih imen je vedno večje zanimanje. To je razveseljiv pojav, ki je vsekakor vreden pohvale.

V našem listu smo pred leti pisali o dolini oziroma grapi z imenom Pozečje – Hasengraben. Ta dolina se namreč nahaja med Velikim in Malim Mešenikom nad Podgorskimi Rutami. Že večkrat smo kritizirali, da kartografi nasedajo raznim neodgovornim „izvedencem“. No in tako je tudi v zadevi Pozečje – Hasengraben prišlo do grobe napake, da je ta dolina napačno označena v dolini Velike Suhe – Suha-Graben (zemljevid 1:75.000, št. 5352). K tej napaki pa se je pridružila še ena, češ da ima ime Pozečje opraviti z besedo zajci (Korošci rečemo zajcu zec), kar je privedlo do tega, da so ime Pozečje prevedli v Hasengrabe. Tudi mene je, ko sem pred leti pisal o

Pozečju in ga iz napačne doline prestavil na pravo mesto, zavedlo, da ima to ime opraviti z zajci. Pred nedavnim pa so me domačini s podgorskih Rut poučili, za kar sem jim zelo hvaležen, da ime Pozečje sploh nima nič opraviti s kakšnimi zajci, ker se ta dolina pravilno imenuje Plazečje. Rožani rečemo plaz „poaz“ – poazečje. In ker se to ime čuje kot

Plazečje –
ne Pozečje

pozečje, je bilo prevedeno v nemščino kot Hasengraben.

Takšnih in podobnih napak pa je v koroški kartografiji še in še. Za ljudi, ki se ukvarjajo z nomenklatur, je pravilno raztolmačenje pomena kakšnega gorskega, ledinskega ali krajevnega imena velika zmaga in veselja. V koroški gorski nomenklaturi podoživ-

ljamo grobe napake. Naj izmed mnogih navedem samo dva primera: Goro Peč (1509 m) na avstrijsko-italijansko-jugoslovanski tromeji so nemško poimenovali Ofen (peč za kurjenje), kar je seveda velik nesmisel, ker peč pomeni skalovje (Podoben nesmisel je tudi bohinjska gora Črna Prst, ki je v avstrijskih zemljevidih označena s Schwarz-Finger). Grobo so ga pokidali tudi z gorskim imenom „Türkenkopf“, slovensko Komnica (1739 m), ki je v zemljevidih označen z imenom Ferlacher Spitze.

Vseh teh nesmislov ne bi bilo, če bi na Koroškem obstajala nomenklatura komisija, ki bi se morala resno prizadevati za pravilnost imen. Resno se sprašujemo, kdo so ti nesrečni „izvedenci“, ki streljajo takšne kozle in s tem škodujejo kodeksu kartografije ter povzročajo nejevoljo med prebivalci?! **P.L.**

Franc Petek

SPOMINI

51

XV

NEKAJ POGLEDOV NA POLITIČNI RAZVOJ
PRI KOROŠKIH SLOVENCIH V PRVI
AVSTRIJSKI REPUBLIKI

Če bi bili dani stvarni pogoji – in zmerom mora nekdo biti, ki presodi, ali so takšni pogoji dani ali ne – bi se bila pri koroških Slovencih verjetno našla tudi druga politična linija, kakor pa je to v resnici bilo. Bili sta sicer tukaj dve politični koncepciji, vendar pa je bila Blümlova veliko bolj izrazita. Že vsa zgodovina slovenskega gibanja na Koroškem je favorizirala. Tradicija klerikalne politike v smislu Slovenske ljudske stranke in pa tradicija slovenskih krščanskih socialcev, kakršen je bil Podgorc, je zelo otežkočala uveljavljanje naprednega koncepta. Mimogrede naj še rečem, da je Podgorc sicer bil krščanski socialc, vendar z določenim konservativnim značajem. Bolj se je namreč nagibal k povezavi s konservativnimi krogi kakor pa s tistimi izrazitimi krščanskimi socialci Blümlove vrste. Ustanovitev samostojne slovenske zadružne zveze sprva Podgorcu ni bila čisto po volji. Šele leta 1936, ko se je nemška krščansko socialna zadružna zveza vtopila v landbündlerski, je z obema nogama pristopil k nam pod imenom, da varuje staro tradicijo krščanskih socialcev.

Razen tradicije je treba še upoštevati, da je Blümlova linija imela v rokah tudi vsa materialna in organizacijska sredstva. Mohorjevo družbo in njeno premoženje in pa seveda cerkveno organizacijo. To je bilo velikanskega pomena. Mi smo sicer uspeli, da se je politično društvo preimenovalo tako, da je odpadel naziv »katoliško«, s čimer smo hoteli povedati, da želimo formalno pretrgati linijo, ki je svoj čas vladala v slovenski politiki na Koroškem. Vendar pa je dejstvo, da nismo bili zmožni najti nove politične napredne linije. Za liberalizem nismo imeli smisla in zanj tudi ni bilo pogovov. S socialno demokracijo pa nismo prišli do kakega rezultata. Da bi pa samostojno slovensko socialistično gibanje postavili na noge, tega ni bilo mogoče uresničiti, tudi če bi bili na to mislili. Saj že svoj čas slovenski socialni demokrati na Koroškem niso mogli ustanoviti svoje organizacije. Oba predstavnika slovenskega socialdemokratskega glasila v Celovcu, ki sem ju že omenjal, dejansko nista bila v službi Jugoslovanske socialne demokracije, ampak sta bila zastopnika nemške organizacije, saj sta tudi nastavljena pri koroških socialistih v koroški redakciji »Arbeiterwille«. Tako, da tudi v tem pogledu tukaj ni bilo tradicije, na katero bi se lahko naslonili.

Eno izmed pglavitnih vprašanj, ki bi jih bilo treba v takšnem razvoju rešiti, je bilo vzgoja naprednega slovenskega inteligentnega naraščaja. Praktična pot za vzgojo slovenskega naraščaja je še vedno bila le stara pot prek Marijanišča. Dejstvo je, v medvojni generaciji slovenske inteligence skoraj ni bilo nikogar, nobenega akademika, ki ne bi bil šel po tej poti. Marijanišče pa je bilo v prvi vrsti namenjeno za vzgojo mladih duhovnikov. Že izbira fantov, ki so prihajali v Marijanišče, je bila stvar župnikov, ki so smatrali za svojo

častno nalogo, da iz voje župnije pridobe vsaj enega bodočega duhovnika. Za druge poklice dejansko ni bilo zanimanja, recimo za inženirja, zdravnika ali kaj podobnega. Še manj seveda je bilo najti razumevanja za vzgojo teh poklicev med Slovenci pri oblasteh. Povedal sem že, kakšne težave sem jaz imel, ko sem odprl svojo prakso v Velikovcu. Za ilustracijo, kako vse drugače lahko je bilo nemškemu inteligentnemu naraščaju, naj navedem primer sina nekega velikovškega gostilničarja, ki je tudi študiral medicino. Tistemu je oče takoj po promociji kupil v Velikovcu hišo, kjer si je lahko uredil ordinacijo in sam ob sebi umevno je imel pri purgarjih in pri oblasti vso podporo, tako da se je na tem položaju zlahka utrdil. Od slovenskih ljudi nisi mogel zahtevati, da bi se kako posebej zanimali in zavzemali za slovenskega zdravnika. Pozneje sem videl npr. kakšne težkoče je imel dr. Luka Sienčnik kot živinozdravnik, koliko je moral prestati, preden se je kolikor toliko usidral. In veliko koncezij je moral narediti, ravno tako kot jaz.

Opaziti pa je bilo, da je v teh letih razmeroma več ljudi izstopilo iz Marijanišča kakor prej. In za vse te ljudi je bilo treba poskrbeti oz. jih zbirati. Zato smo se precej potrudili, da jih moralno in gmotno podpremo in mislim, da lahko rečem, da skoraj ni bilo nobenega študenta, današnjega akademika, ki tedaj ne bi bil deležen kake podpore. Za existenco Slovencev v akademskih poklicih so bili izgledi zelo slabi. Še slabši pa so bili glede slovenskih učiteljev, kjer sploh niso mogli priti do kakega sistematičnega vzgajanja naraščaja. Vzgoja učiteljev je ves čas ostala nekakšen monopol nemških nacionalistov. Posebno organizirano je za to skrbel Schulverein – Südmark.

(Se nadaljuje)

Smučarski tečaj Slovenske športne zveze v Aprici Valtelina, v severni Italiji ob svičarski meji, od sobote 8. do 15. februarja 1986

Z mešanimi občutki smo se zbrali pred Slovensko gimnazijo v Celovcu, kjer smo se vkrcali v avtobus, ki nas je popeljal v za nas še nepoznano Aprico. Zbrala se je prava Koroška v malem. Korošci s knjižnim slovenskim jezikom, ti s slovenskim narečjem in tudi nemško govoreči sodeželanin in to v najlepši slogi in prijateljstvu – brez problemov? Po več ali manj glasnem pozdravljanju, obnavljanju starega prijateljstva kakor tudi novega, smo se razporedili po avtobusu. Starši z otroci in poročeni pari v ospredju in sredini avtobusa, „kvartopirci“ s kibici v zadnjem delu in čisto na koncu zaljubljena mladina. Med potjo smo še pobrali v Vrbi in Beljaku zadnje sopotnike in že zavijemo proti Italiji. Podali smo se proti jugu, ker je tam lepša cesta, čeprav skoraj polovico daljša, kot preko Bolzana. Videli smo, da je avtocesta v Kanalski dolini že skoraj gotova. Betonske in železne konstrukcije ceste na visokih stebrih nad strugo Bele so zelo impozantne. Mi pa hitimo naprej proti Vidmu in preko Mestre, kjer ni nič več snega – tu smo že blizu morja, mimo Padove proti Vicenci. Po lepi avtocesti severne italijanske ravnine drvim naprej, ko voznika zadnji sedeči Kristijan opozori, da se omara s smučkami nenormalno maje sem ter tja. Tako nas je dobro opazujoči Kristijan gotovo rešil večje nesreče. Po kratkem postanku smo spravili smučke v avtobus, omaro provizorično pritrdili in nadaljevali pot. Po nadaljnjem postanku v okrepčevalnici avtoceste, kjer smo se olajšali vseh pritiskov in lir, je potekala naša pot mimo Verone, Paschiere ob Gardskem jezeru do Berscie. Tu smo zapustili avtocesto in se obrnili proti severu po precej ozki in vijugasti cesti ob jezeru d'Iseo do mesta Edölo. Zadnjih trideset kilometrov nas je

že zalotila noč. Več kot deset ur smo že bili na poti in prevozili smo preko 600 km poti. Kljub tej dolgi poti ni bilo negotovanja. V pogovoru, dremanju, igranju kart, opazovanju okolice ter ljubkovanju je čas hitro potekel in pršli smo na naš cilj – Aprico! Ta kraj je dobil ime po italijanski besedi – aperto – kar pomeni: odprto, prosto, razširjeno ozemlje. Tu je mišljena dolina ki je odprta od vzhoda do zahoda. Zaradi te lege je zelo svetla sončna, torej lepa, prijetna, v dialektu „Aprica“. Dolina nas je pozdravila vsa pod globokim snegom, kot v pravljici. Le strnjeno naselje s hišami vseh slogov, betonskimi bloki in stolpniciami nas moti, da ne vemo, ali smo v velemetu ali v planinski vasi tisočdvesto metrov nadmorske višine pod gorskimi vrhovi ki segajo štiritisoč metrov visoko pod nebo.

Proti severu je Švica z Berninjskim gorskim masivom, pod katerim se nahaja sloveči zimskošportni center St. Moritz. Nad južnim delom doline pa se dvigajo severna pobočja, Montagna di Magnolia (2060 m), Monte Palabione (2361 m) in Monte Baradello (2029 m), na katerih se nahajajo prekrasna smučišča. Tu so proge za začetnike in za vrhunske smučarje, saj je tukaj bilo lanske leto izpeljano žensko svetovno prvenstvo v smučanju. Za prevoz smučarjev je na razpolago 24 vlečnic, 3 sedežnice za dve osebi in tri vzpenjače z zaprtimi kabinami za 6, 4 in dve osebi. Pri vlečnicah se, za individualni transport smučarjev zelo obnesejo, „krožniki“. Ta naprava je enostavna, lahko uporabna –, tudi za samoposluževanje –, in manj nevarna kot so pri nas znani, „dvojni buegelni“.

Naš začasni dom je bil Hotel Ginepro. Ta je dobil svoje ime po brinjevem grmovju, ki raste tu povsod naokrog. Čeprav ta hotel izgleda od ceste zelo majhen, ker stoji v neposredni bližini „Apartman stolpnice“, je poleg nas (petdeset) sprejel še druge goste pod svojo streho. Po razporeditvi po sobah in obilni večerji se je del udeležencev podal na ogled po Aprici. Čeprav je kraj zelo strnjeno pozidan, ni bilo na cestah veliko ljudi. Velika večina stavb je zatemnjenih, z zaprtimi polknicami in zastori, torej neogledljivih. Po informaciji pri domačinih smo zvedeli, da so to v večini „Apartman hiše“, ki so jih kupili petični Milančani, s tem investirali svoj denar, da se lahko od časa do časa tu privoščijo svoj dopust. Nam je bilo to prav, ker

smo upali, da bo takoj manj „gužve“ pri vlečnicah. Večina se je podala zgodaj k počitku, le nekateri najbolj „trdni“ so se stiskali okoli hotelskega bara.

Naslednji dan v nedeljo, smo se po zajtrku razdelili po skupinah in po nekaj sto metrih s pomočjo vlečnic dosegli smučišča, kjer smo imeli „dopoldansko smučarsko šolo“. Najmlajše je prevzela Maja Millionig, nadebudna zala dekleta Danilo Prušnik, srednje in seriozne letnike Milan Kupper in v moči prekipeljavce mlade „ase“ Hanzij Millionig. Že po kratkem času smo se porazgubili po širnih smučiščih. Dan je bil mrzel z oblaki pokritim nebom, sveži zrak pa je nam vsem kmalu pordel ličeca. Pri obilnem in okusnem kosilu smo se zopet zbrali v hotelu. Po kosilu je bilo „prosto“ in vsak se je po svoje, v dvoje ali troje, spuščal od žičnice do žičnice v vselem odkrivanju vedno novih in lepših smučarskih prog. Pri tem seveda nekateri niso spregledali – napajalnih postaj – okrepčevalnic. Zadnje vlečnice so zaključile ob sedemnajsti uri. Večerja, ki je bila na splošno željo ob 19 uri, nam je šla vsem zelo v slast. Bila je okusna, raznovrstna in obilna, posebno pozdravljeni so bili vse mogoči dodatki.

Tako so nam servirali po želji: razne vrste sira, razno sadje od pomaranč, jabolk, hrušk, orehov itd. do sladoleda ali torte. Vsak je prišel po svojem okusu na svoj račun in vsi so bili zelo zadovoljni. Več udeležencev tečaja je že bilo desetič ali še večkrat na smučarskem tečaju in soglasno je bilo mišljenje, da je tukajšnja oskrba do sedaj najboljša. Poleg solat so nam podali vedno tudi kuhano zelenjavo, med drugim tudi Pinocchio-Fenchel, za katerega smo dolgo iskali slovenski izraz – sladki janež ali koprce. To je čebuli podobna zelenjava za dobro prebavo in proti napenjanju in vetrovom.

Po večerji so mlade mamice poskrbele za najmlajše, mladina je odšla, „na lepše“ iskat doživljaja v disco in na drsališče. Večina pa se je zbrala po skupinah v kleti hotela pri razgovoru ali igranju kart. V ponedeljek je tu pa tam že pokukalo sonce na nas in splošno dobro razpoloženje se je stopnjevalo. Le popoldne nam je vest o nezgodi Sepa in Maje, nekoliko zagrenila splošno vzdušje in ostal nam bo v spominu ta zahrbtni „Majin oz. Sep-graben“, ki je iznenada globoko zarezan v pobočje smučarske prečnice, in tako povzročil nezgodo.

Naslednji dan – Pustni torek –

nas ni samo očaral s soncem, lepim razgledom po okolici in s čudovitimi lepo urejenimi smučišči, po katerih smo se ves dan z veseljem podili, čerpav je marsikdo že čutil prve krče v mišicah, temveč tudi s prvim družabnim viškom – našo maškerado! Kdo bi si mislil, da je v naši družbi toliko mačk, mačkov in mucik in poleg njih škratov, klovnov, teenagerjev in ne nazadnje, mlada nevesta in srčan mlad kozaček.

Presenečanje večera pa je bil obisk „Dame iz Pariza iz samega Moulin-Rouge-a“, ki je očaralo staro in mlado. Prav zaupno izdamo njeno ime: Marica De Dummelpnic. Miro pa je nam ob zvokih svoje kitare pričaral vesele in zabavne melodije vse od polke do „rock and roll-a“, da posebej ne omenimo še, „povšter-plesa“. Marsikdo pa je pokazal kaj je zmogel in kaj zna s svojimi individualnimi vložki, s plesom, petjem ali podobnim izražanjem, da je tukaj, da se veseli in da živi. Ob tem vselem rajanju je vsak pozabil na svoje „špacen“. Pridružili so se nam tudi ostali gostje hotela, med njimi je izpadla prava Abe-sinda, italijanska osvojitelj v kolonialni vojni, ki je vedno znova ponavljala: „canta italiano“! Smešna žalostna posledica nekdanje velike politike!

Dobro zasoljena pa je bila naša zabava z nastopom „vaške kleptulje Ko-ko-ko-vice“, ob katerem monologu ni ostal niti KHD brez kritičnih „confetov“. Tako je prav! V dobi pusta je prastara navada da se preganjajo zli duhovi. Ob zabeljeni šali se sprostimo, krepimo in opogumljamo za nove naloge, za nove čase!

Prelepa dneva, v sredo in četrtek, sta nam dala veliko sonca in užitka pri smučanju v čudoviti

zimski naravi. Dobro razpoloženje vseh je bilo očitno. Starejši so se pomladili, mladi razcveteli, prijateljstva so se poglobila in nežna čustva poplemenitila. Sam vrh tega vzdušja smo dosegli v petek zvečer po popoldanski tekmi v veleslalomu. Po podelitvi diplom, priznanj in nagrad za dosežene uspehe, se je poslovilni večer ob rajanju, petju narodnih partizanskih in zabavnih pesmi zavlekel skoraj do jutra.

Tako je prišel dan odhoda in morali smo se posloviti od prelepega smučarskega raja – Aprica, hotela Ginepro, njenih ljubeznivih lastnikov ter prijaznega osebjaja, ki se je skušalo s slovenskimi besedami od nas posloviti.

Po znani nam poti smo se vračali domov iz globoko zasnežene pokrajine Sondrio preko brezneznane severno-italijanske ravnine v naše kraje, ki so se nam prikazovali z vedno bolj debelo snežno odejo. Na parkirišču Slovenske gimnazije so lastniki avtomobilov, ki so jih tam pustili, dobesedno morali iskati in izkopati izpod velikih snežnih mas. Pri tem je nastal spor s hišnikom gimnazije zaradi snega, ki je zakril že počiščene poti. Do tega spora ne bi prišlo, če bi namesto hudih besed bilo na razpolago orodje, s katerim bi se vsi gotovo udeležili čiščenja parkirnega prostora. Zakaj ne enostavno – če gre komplicirano? S tovariško pomočjo smo se eden za drugim odpravili in poslovili z željo, da se prihodnje leto zopet udeležimo smučarskega tečaja v Aprici. Obenem pa se z hvaležnostjo spominjamo vseh, ki so tečaj organizirali, vodili in srečno splejali do konca! Vsem tem kličemo srečno in „bohlonaj“!

Rezultati smučarske tekme (veleslalom) v Aprici:

Otroci: 1. Carmen Loibnegger, 2. Andreja Urank, 3. Jurij Dummelpnik; **Tekmovalci pod 35 let:** 1. Kristijan Zeichen, 2. Nataša Warasch, 3. Miša Warasch; **Tekmovalci nad 35 let:** 1. Ingrid Dummelpnik, 2. Hilde Zupanc, 3. Sonja Svetnik. Zmagali so tisti, ki so bili najbližji poprečnemu času tekmovalcev. Najhitrejša pri ženskah je bila Ani Wiegele, najhitrejši pri moških pa Franc Kukovica. Medalje je prispevala PoBo.

7. šahovski festival na Bledu

Šahovska zveza Slovenije in šahovska zveza Gorenjske sta objavili razpis in propozicije 7. odprtega mednarodnega šahovskega festivala za šahiste in šahistke, ki bo potekal od 28. marca do 6. aprila letos na Bledu.

Na turnirju, ki bo potekal po švicarskem sistemu 9. kol, bo možno osvojiti normo za mednarodne naslove FIDE in izboljšati ali osvojiti točke za ELLO reiting. Pristopnina za šahiste je 5000.- dinarjev, velemojstri in mednarodni mojstri ne plačajo pristopnine. Velemojstri, ki se prijavijo organizatorjem do 15. marca imajo na Bledu brezplačno bivanje.

Organizatorji so za najboljše

šahiste na turnirju pripravili vabljiv nagradni sklad. Za moški turnir je pripravljenih 20 nagrad, od prve, ki znaša 200.000.- dinarjev do dvajsete, ki je 10.000.- dinarjev. Na ženskem turnirju je sedem nagrad, prva pa znaša 70.000.- dinarjev.

Udeleženci 7. mednarodnega šahovskega festivala lahko rezervirajo bivanje v hotelih na Bledu. Vse ostale informacije v zvezi s šahovsko prireditvijo na Bledu posredujejo: Šahovska zveza Slovenije – Ljubljana, Cankarjeva 1, telefon 061/210-714 in Valter Šinkovec, Linhartov trg 15, 64240 Radovljica, telefon 064/75-236.

Silvo Kovač

Šahovska uganka

Problem št. 1

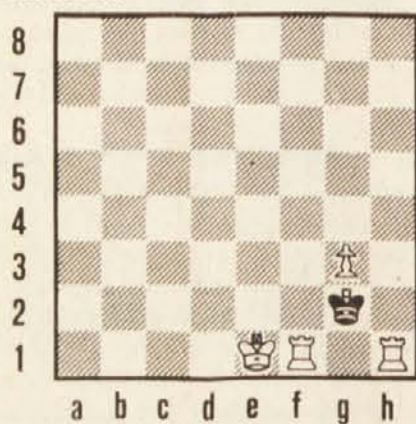
Beli: Ke1, Tf1, Th1, Kmet g3

Črni: Kg2

Beli na potezi matira črnega v treh potezah.

Rešitev v naslednji številki

Ureja: Silvo Kovač, mojstrski kandidat.

Spored

Ponedeljek, 10. 3.:	16.00 uri Otvoritev	17.00 uri Kundalini
	19.30 uri Gledališče BG 2	21.00 uri Trio Terlep (slov. orig. inštr.)
Torek, 11. 3.:	16.00 uri W. Rabitsch (branje z glasbo)	16.30 uri Eksperimentalni film
	17.00 uri E. Gstättner (branje)	18.00 uri Schraub & Charly
	19.30 uri E. Freudenberger (gledališče)	21.00 uri Sensitiv
Sreda, 12. 3.:	16.00 uri B. Frischmuth (branje)	17.00 uri I. Deisinger (branje z glasbo)
	17.30 uri B. Kneihns (branje)	18.00 uri Gledališče HAK 2
	21.00 uri Metastaza – Ljubljana (plesno gledališče)	
Četrtek, 13. 3.:	15.30 uri La Caccia (film)	17.00 uri C. Vospernik (branje)
	17.30 uri B. Hickel (klavir)	18.30 uri Klagenfurter Ensemble
	21.00 uri Black out – Romanovsky	
Petek, 14. 3.:	16.00 uri Lutkovno gledališče	16.30 uri B. C. Bünker (branje)
	17.00 uri F. Hafner (slov. branje S. Bodengruber, F. Frühberger)	17.30 uri „Pierot“ (glasbeno-scenska collage)
	18.30 uri P. Rattenbeck	20.30 uri FEST

V času prireditve razstavljajo: Giselbert Hoke, Jürgen Maurer, Jörg Weitlinger, Stefan Jausz, Adrian Bucher, Karin Meiritsch

Jezik in denunciacija – retorika in klišeji propagande za nemško Koroško

3. nadaljevanje

Dr. Gero Fischer – Predavanje na 17. Koroških kulturnih dnevih, 27. 12. 1985

Pojem demokracije, strpnosti

KHD neutrudno sam sebe označuje kot demokratično organizacijo, ki deluje le na demokratičen način itd. itd. Važno bi bilo, da bi pogledali za ritualne prisega demokraciji, kakšno je recimo ravnanje s političnimi nasprotniki, z ljudmi, ki ne delijo nazorov KHD. Za to je v RdH cela vrsta primerov, eden od številnih je naslednji:

RdH 20/1971: „Kdor sramoti in maže njih (žrtve obrambnega boja, G. F.) in spomin nanje ter smisel zadnje kitice naše domovinske himne zlorablja za sramotenje in izkrivljanja, v tej deželi nima kaj iskati, naj gre tja, kjer prebivalstvo kaj takega trpi. Koroška nima prostora za take pojave!“

Grožnja s sankcijami je čisto v skladu z zgodovinskimi izkušnjami, zgodovinskimi tradicijami. Močno v nasprotju z retoriko o demokraciji in strpnosti ob posebnih prilikah je praksa difamacije posebno levčarjev: tako Rudija Dutschkeja enostavno označujejo kot „terorista“ (RdH 54/1980), organizatorje oktobrskega tabora kot „ultralevo drhal, ki javno nastopa proti enotnosti Koroške in propagira razbitje avstrijske države“ (RdH 56/1980). To prekanje brez argumentov s politično drugače mislečimi, blatenje, zaznamovanje, deloma tudi smešenje je zelo žaljiv način komuniciranja, ki prizadetim skoraj ne da priložnosti, da bi povedali svoje. Tega nedemokratskega izrivanja na rob se poslužuje med drugim tudi J. Haider, ko žigosa L. Wagnerja kot „Mohameda Alija notranje politike“ (Muhammed Ali der Innenpolitik), socialistično mladino kot „politične lisičke“ (politische Pfifferlinge), zelene kot „kolebarske filozofe“ (Kohlrabi-Philosophen) itd. „Tehnično“ se temu pravi:

vsebinsko se mnenj prizadetih sploh ne upošteva, opremi se jih z diskriminacijskimi oznakami, diskusija se zaključi. Druga „tehnika“ je ta, da se določene osebe razglasi za „na Koroškem nezaželene“ (avtorji TV filma „Tujci v domovini“ (Fremde in der Heimat)), tehnika, ki ima lahko zelo nevarne posledice in ki lahko dobi izrazito pogromski značaj. Vzporednice z gesli „Ne kupujte pri Židih“ nikakor niso privlačne za lase.

Odnos do delavskega gibanja

Splošno je zanikanje razrednih nasprotij, ki jih nadomeščajo z biološki modelom, npr.:

„Naravna zavest o povezanosti vseh ljudi v domovini brez razlike po stanu in poklicu, političnem prepričanju in veroizpovedi“ (RdH 9/1969).

Biološki modeli so na splošno sestavni del konservativnih gibanj (in jih je gotovo treba različno ocenjevati), vendar so vsi problematični, zato ker dajejo poenostavljeno podobo resničnosti, naravnost nevarni pa so v demagoški zasedbi kot politične perspektive prihodnosti, če denimo govori Feldner o „biološko čistem življenjskem prostoru na Koroškem“ (Freiheitskommers) – ne moremo več prezreti vzporednic s fašističnim načinom govorjenja.

Pomembno sredstvo jezika RdH je sociološko in politično popolnoma absurda fobija pred socializmom in komunizmom. Treba pa je pripomniti, da zaradi nekdanje hladne vojne in njene oživitve antikomunizem naleti na širšo osnovo soglasja kot nemški nacionalizem, zato antikomunistične parole naletijo na latentno odobravanje. RdH pa pod pojem „komunističen“ velikodušno šteje tudi grupacije, ki v resnici nimajo nič ali le malo opraviti s socializmom ali marksizmom: tako npr. obe osrednji organizaciji,

slovenske časopise itd. Da bi kar najbolje izrazil fobijo pred socializmom in komunizmom, RdH uporablja čudne kombinacije besed, kot „krščanski komunisti“, „kriptokomunisti“, oznake, ki so tako nediferencirane, semantično tako ohlapne, da se jih lahko uporabi skoraj za vsakega. Splošno antikomunistično prepričanje gre KHD zelo na roke: neposredni napad na Slovence, ki bi temeljil na narodnostni argumentaciji/pojmih, se ne zdi oportun, ker bi bile vzporednice z rasističnimi vzori iz časa nacizma še preveč očitne. Tako je antikomunizem izdelano sredstvo za napad na Slovence in njihove nemškogovoreče pomočnike; iz tega postane jasno, zakaj je pojem „komunizem“ v RdH tako širok.

Zaključne pripombe

Neuköllner Tagblatt z dne 12. 5. 1933: v poročilu o sežiganju knjig so stale tudi naslednje borbene parole:

„Proti razrednemu boju in materializmu, za ljudsko občestvo (Volksgemeinschaft) in idealistično življenje!“

„Proti dekadenci in moralnemu razsulu! Za red in pravost v družini in državi!“

„Proti menjavi prepričanj in politični izdaji, za vdanost narodu in državi!“

„Proti potvorbam naše zgodovine in poniževanju njenih velikih mož, za spoštovanje naše preteklosti!“

„Proti ljudstvu tujemu žurnalizmu demokratično-židovske vrste, za odgovorno sodelovanje pri nalogi nacionalne izgradnje!“

„Proti literarni izdaji vojakov svetovne vojne, za vzgojo ljudstva v duhu obrambne misli!“

„Proti domišljavemu krotovičenju nemškega jezika, za nego najdra-

gocenejše dobrine našega ljudstva!“

„Proti predrznosti in domišljavosti, za spoštovanje in upoštevanje nemškega ljudskega duha!“

Jezikovno insceniranje sporočila v času nacizma in danes v RdH kaže veliko deloma direktnih vzporednic, predvsem v retorični in stilistični strukturi in v pojmovnem svetu. Za jezik RdH je značilna možna čustvena komponenta (strahovalne parole ipd.) z jasnimi apelativnimi in denunciacijskimi funkcijami. To je jezik posiljevanja, sile, groženj, z avtoritarnimi vzorci in nemškonalno dikcijo. Povsod v RdH lahko dokažemo osrednje značilnosti skrajno desne ideologije, „dvomi o mnogovrstnih izoblikovanjih njihove evidence niso več dovoljeni.“ (HOLZER 1982: 142).

Ideološko so odločilne naslednje značilnosti, ki na splošno v znanosti veljajo kot karakteristične za skrajno desne, nemškonalne gupacije (prim. NEUGEBAUER 1982):

– priznavanje k nemštvu, odklanjanje avstrijske nacije;

– bagateliziranje nacistične preteklosti, neonacistične nevarnosti, zraven pa: odklanjanje in denunciranje antifašističnega odpora;

– antisocializem in antikomunizem;

– ščuvanje proti manjšinam (Slovcem, tujim delavcem itd., pa tudi proti kulturnim, političnim, sociološkim manjšinam);

– biologičen svetovni nazor, narodnostni socialdarwinizem;

– antiliberalno osnovno zadržanje, navduševanje za „law and order“ kot izraz nestrpnega mišljenja, propagiranje elitarnih predstav (na vseh področjih družbe, predvsem v izobraževanju);

– sovraštvo do intelektualcev in znanosti;

– širjenje gesel, ki zbujejo strah, dezinformacije, emocionalizacija, jezik nasilja, groženj.

Amery (1982): „Kar bi nas moglo in moralo skrbeti, gotovo v prvi vrsti ni sam neonacizem, naj bodo njegove pojave oblike še tako odvratne in naj bo porast militantnosti ravno pri mladini še tako pomisleka vreden. Kar zahteva stalno aktivno obrambo, je „podli vsakdanji fašizem“, ki ga (spet?) čisto jasno lahko zaznamo, in to, da so odgovorni slepi na eno oko.“ (str. 10)

Gamm (1984: 63): „Stigmatizacija manjšin vedno vsebuje že zarodek njihove likvidacije.“

(konec)

Literatura:

- Amery, C.: Der Baukasten ist noch da. V: Lang, H. R.: 9–12
- Fetscher, I. (izd.): Nekonservative und „Neue Rechte“. Der Angriff gegen Sozialstaat und liberale Demokratie in der Bundesrepublik, Westeuropa und den Vereinigten Staaten. Frankfurt-Wien 1983
- Gamm, H. J.: Gestern Juden, heute Türken? Die Stigmatisierung von Menschen im Witz. V: Meinhardt, R. 1984: 55–65
- Glaser, H.: Spießerideologie. Von der Zerstörung des deutschen Geistes im 19. und 20. Jh. und dem Anstieg des Nationalsozialismus. Frankfurt-Berlin 1979
- Holzer, W. I.: „Wir wollen sein ein einzig Volk von Brüdern“. Völkische Ordnungspräferenzen und antiliberaler Zielvorstellungen im RdH. V: Arbeitsgemeinschaft Volksgruppenfrage: Kein einzig Volk von Brüdern. Studien zum mehrheitlich-Minderheitenproblem am Beispiel Kärnten. Wien 1982: 73–159
- Klemperer, V.: LTI. Notizbuch eines Philologen. Leipzig 1985
- Knolle, K.: Migration und Rassismus. V: R. Meinhardt: 80–99
- Lang, H. R.: „Straße frei...“. Die neue Nazi-Internationale. Berlin 1982
- Loewy, E.: Literatur unterm Hakenkreuz. Das Dritte Reich und seine Dichtung. Eine Dokumentation. Frankfurt 1983
- Maas, U.: „Als der Geist der Gemeinschaft eine Sprache fand.“ Sprache im Nationalsozialismus. Opladen 1984
- Meinhardt, R. (izd.): Türken raus? oder verteidigt den sozialen Frieden. Reinbek 1984
- Neugebauer, W.: Heim ins Reich (Österreich). V: Lang, H. R.: 117–132

RADIO-TELEVIZIJA

AVSTRIJA 1

Petek, 7. 3.: 9.00 Poročila – 9.05 Policijska inšpekcija 1 – 9.30 Ruščina – 10.00 Šolska TV – 10.30 Transbrasilija – fantastično potovanje – 12.00 Poročila – 12.05 Šport – 16.30 Za predšolske otroke – 16.55 Mini-CVS – 17.05 Niklaas, mladenič iz Flandrije – 17.30 Levo od pingvinov – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Star! – 21.15 Modna revija – 21.20 To so bili časi – 22.05 Umetnosti – 23.50 Poročila.

Sobota, 8. 3.: 9.00 Poročila – 9.05 Angleščina – 9.35 Francoščina – 10.05 Ruščina – 10.35 Beli goglar Tonge – 12.05 Nočni studio – 13.10 Poročila – 14.15 Vaški mogočnej – 15.45 Kriz – Jezus umrje – 16.00 Nils Holgersson – 16.25 Obiskovalec – 16.55 Mini-CVS – 17.05 Kdo rokodelci z nami? – 17.30 Mr. Merlin – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Dva x sedem – 18.25 Dober večer v soboto zeli Heinz Conrads – 18.50 Pater dr. Berthold Mayr odgovarja – 19.00 Avstrija danes z novostmi iz Južne Tirolske – 19.30 Čas v sliki in šport – 20.15 Eden bo zmagal – 22.05 Plesna slavnostna predstava 86 v graškem kongresu – 23.05 Solid Gold – 23.50 Poročila.

Nedelja, 9. 3.: 11.00 Ura tiska – 12.00 Orientacija – 15.00 Gikor in veliko mesto – 16.25 Moje ime je Dropsi – 16.25 Listamo v slikanici – 16.45 Tao Tao – 17.10 Deset let šolske lige – 17.35 Prometni klub za otroke – 17.40 Klub seniorjev – 18.30 Mi – 19.00 Slike iz Avstrije – 19.25 Govori župnik Josef Eichinger – 19.30 Čas v sliki in šport – 20.15 Ničvrednej – 21.45 Zemlja živi – 22.30 Nočni studio – 23.35 Poročila.

stria danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Inozemski report – 21.15 Dallas – 22.00 Filmski forum – 22.45 Serpico – 23.30 Poročila.

Sreda, 12. 3.: 9.00 Poročila – 9.05 Policijska inšpekcija 1 – 9.30 Francoščina – 10.00 Šolska TV – 10.30 Gikor in veliko mesto – 11.50 Moja najljubša zgodba – 12.05 Inozemski report – 13.00 Poročila – 16.30 Obisk – 16.55 Mini-CVS – 17.05 Risanka (serija) – 17.30 Kamen Marca Pola – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Zlikovec in ljubi Bog – 21.50 TV film – 23.45 Poročila.

Četrtek, 13. 3.: 9.00 Poročila – 9.05 Policijska inšpekcija 1 – 9.30 Dežela in ljudje – 10.00 Šolska TV – 10.30 Mož za vse – 12.05 Fascinirani ptičji svet – 12.15 Klub seniorjev – 13.00 Poročila – 16.30 Za predšolske otroke – 16.55 Mini-CVS – 17.05 Sindbadove pustolovščine – 17.30 V kraljestvu divjih živali – 17.55 Otrokom za lahko noč – 18.00 Slike iz Avstrije – 18.30 Mi – 19.00 Avstrija danes – 19.30 Čas v sliki – 20.15 Via Mala – 21.55 Dvojni svet – 23.25 S pisalne mize – 23.40 Poročila.

LJUBLJANA

Petek, 7. 3.: TV Mozaik – 9.00 Tednik – 10.00 Pesem giba: Ruski balet 11.50 Propagandna oddaja – 11.55 Kulm: SP v smučarskih poletih, prenos – 16.00 TV Mozaik, ponovitev dopoldanskih oddaj – 17.25 Poročila – 17.30 Oživele strani, zadnji del nanizanke TV Skopje – 17.50 Merlin, nemška nadaljevanka – 18.15 Stres: Stres-fenomen – 18.45 Risanka – 19.00 Danes – Obzornik ljubljanskega območja – 19.30 Dnevnik – 19.55 Vreme – 20.05 Avtomanija, dokumentarna serija – 21.00 Priština: Izbor jugoslovanske popevke za pesem evrovizije, prenos – 22.40 Dnevnik – 22.55 Pod krinko, ameriška nanizanka.

Sobota, 8. 3.: 8.00 Poročila – 8.05 Tone Pavček: Kaj je najlepše – 8.20 Tam je vrtec, tam je grad – 8.30 Oživele strani, zadnji del nanizanke TV Skopje – 8.45 Lutkomendija, otroška serija TV Novi Sad – 9.10 Kuža luža, pravljčni portret akademskega slikarja Danijela Demšarja – 9.20 Potovanje zkozi osončje: Odisejda Jupiter – 9.50 Mati gre v Ameriko, dokumentarni film – 10.15 Čarobna vrvice, oddaja iz niza Čirulečarule – 10.20 Slovenski ljudski pesi: Vzhodna Štajerska – 10.50 Ščepc širnega sveta: Zelišča, ponovitev zadnjega dela angleškega izobraževalnega niza – 11.15 Ljudje in zemlja, ponovitev – 11.55 Kulm: SP v smučarskih poletih, prenos – Mladinski film – 15.55 Vroče poletje, dokumentarna oddaja iz niza Boj za Obstanek – 16.20 Poročila – 16.25 Zürich: SP v rokometu /M/, tekma za 1/2 mesto, prenos – 18.00 Kratki film – 18.30 Knjiga – 18.45 Risanka – 19.00 Danes – Turistični globus – 19.30 Dnevnik – 19.45 Vreme – 19.50 Zrcalo tedna – 20.15 Annina zgodba, kanadski film – 21.35 Dnevnik – 21.50 Ženska v NOB, dokumentarna oddaja – 22.45 Videogodba.

Nedelja, 9. 3.: 8.40 Poročila – 8.45 Živ žav: Benji, Zaks in deček iz vesolja, risanke – 9.35 Merlin, ponovitev nemške nadaljevanke – 10.00 Večni klic, sovjetska nadaljevanka – 11.10 Večer slovenske narodnozabavne glasbe – 11.55 Kulm: SP v smučarskih poletih, prenos – 15.30 Carmen, baletna oddaja – 16.20 Poročila – 16.25 Življenje ob meji, skupna oddaja MTV-studio Pecs in ljubljanske TV – 17.20 Pod lipo, prenos iz Martincev pri Sremski Mitrovici in iz Žabnice pri Kranju – 18.50 Risanka – 19.00 Danes – Ko še ne boli – 19.30 Dnevnik – 19.45 Šport – 19.53 Vreme – 20.00 Sivi dom, nadaljevanka TV Beograd – 21.00 Športni pregled – 21.45 Jazz na kranju: Ansambel Quatebriga – 2. oddaja – 22.10 Poročila.

Ponedeljek, 10. 3.: TV Mozaik – 9.00 Zrcalo tedna – 9.20 Pesem giba: Jazz balet in Jerome Robbins – 9.40 Naši olimpijci: Smučarski tekači – 15.55 TV Mozaik – ponovitev dopoldanskih oddaj – 17.25 Poročila – 17.30 Bela vrana 17.50 Lutkomendija, nadaljevanka TV Novi Sad – 18.15 Izročila, oddaja TV Sarajevo o ljudskih običajih – 18.45 Risanka – 19.00 Danes – Podravskega obzornik – 19.30 Dnevnik – 19.55 Vreme – 20.05 Vihre vojne, ameriška nadaljevanka – 21.00 Aktualno – 21.40 Glasbeni večer – 22.30 Dnevnik.

Torek, 11. 3.: TV Mozaik – Šolska TV – 9.00 Pred izbiro poklica: Poklici v turizmu in gostin-

stvu – 9.30 Človekovo telo: Koža – 9.55 Slikarstvo XX. stoletja: Zlomljene oblike – 16.00 TV Mozaik – Šolska TV, ponovitev dopoldanskih oddaj – 17.25 Poročila – 17.30 MPF Celje '85 – 18.00 Periskop – 18.45 Risanka – 19.00 Danes – Posavski obzornik – 19.30 Dnevnik – 19.55 Vreme – 20.05 Veliki briljantni valček, predstava Drame SNG Ljubljana – 21.40 Integrali – 22.55 Dnevnik.

Sreda, 12. 3.: TV Mozaik – 9.00 Etbis Kristian: Kato Vrankovič, posnetek predstave SSG Trst – 16.10 TV Mozaik, ponovitev dopoldanske oddaje – 17.25 Poročila – 17.30 Deček z zelenimi prsti – 17.45 Ko se korenin zavemo: Prva partizanska pomlad, dokumentarna serija – 18.45 Risanka – 19.00 Danes – Celjski obzornik – 19.30 Dnevnik – 19.55 Vreme – 20.05 Nedolžni svetniki, španski film – 21.55 Dokumentarec meseca: varuh – 22.25 Dnevnik.

Četrtek, 13. 3.: TV Mozaik – 9.00 Pekinško prepovedano mesto, japonski dokumentarni film – 15.55 TV Mozaik – ponovitev dopoldanske oddaje – 17.25 Danes volimo – 17.30 Zgodbe o poluhcu: Kako je Poluhec spoznal čarovnika, nanizanka – 17.45 Potovanje skozi osončje: Jasnejša slika Jupitra, ameriški niz – 18.15 Mozaik kratkega filma: Zlata mrzlca, sovjetski film – 18.35 Risanka – 19.00 Danes – severno-primorski obzornik – 19.30 Dnevnik – 19.55 Vreme – 20.05 Tednik – 21.10 Nežna je noč, angleška nadaljevanka – 22.05 Dnevnik – 22.20 Retrospektiva jugoslovanskega filma: Svojega telesa gospodar, jugoslovanski film.

SLOVENSKE ODDAJE AVSTRIJSKEGA RADIA vsak dan od 18.10 – 19.00

Petek, 7. 3.: Verovanje o vodi v slovenskem ljudskem izročilu – 1. (Tone Cevc)

Sobota, 8. 3.: Duhovni nagovor (dr. A. Kajžnik) Voščila (D. Urschitz)

Nedelja, 9. 3.: Kar po domače: Fužine na Brnci / Hanzi Mertel p.d. Prangar, Zmotiče

Ponedeljek, 10. 3.: „Pričevanja“ – Polpretekla zgodovina koroških Slovcov (Janez Wutte-Luc: Upor)

Torek, 11. 3.: Ženski magazin

Sreda, 12. 3.: Zvočno pismo iz Ljubljane

Večerna: 21.00 – 22.00 (namesto 5. 3.) Zdravko Švikaršič, 100 (Osrednja pevka prireditev, SPZ)

Četrtek, 13. 3.: Rož – Podjuna – Zila

Petek, 14. 3.: Iz kulturnega življenja: Kontaktna leča – kulturni dnevi dijakov slovenske gimnazije

Informacija je več kot senzacija

Novoga naročnika/novo naročnico pridobil(a):

(ime in priimek)

(naslov)

(pošta)

Drucksache Tiskovina

P. n.

SLOVENSKI VESTNIK

Postfach/poštni predal 408
9021 Klagenfurt/Celovec

SLOVENSKI VESTNIK

Izdajatelj in založnik: Zveza Slovenskih organizacij na Koroškem, 9020 Celovec, Tavisser Straße 16.
Uredništvo in uprava: 9020 Celovec, Tavisser Straße 16.
Tel. (0 42 22) 51 43 00-30/31/32/33
Teleks 42 20 86 sndk a.
Tisk: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje.

Smučarski tek v Nonči vasi

Športno društvo Pliberk je priredilo minulo nedeljo 4. tek na smučeh za Topšportov pokal. Na štartu pri Ziplnu-Edelbauerju v Nonči vasi se je zbralo lepo število ljubiteljev tega zimskega športa. Ob 10. uri so se spuščili po začrtani in več kilometrov dolgi progi preko Čirkovč, Bidre vasi in nazaj v Nončo vas za prve nagrade tekmovanja.

Kaj hitro se je pokazalo, kdo je večkrat na smučeh in kdo samo v „nedeljah“. Letos so taka tekmovanja in tovrstne zimske prireditve pač lahko izvedljive, ker nam je zima tako bogato naslula tega zimskega zlata. Vsak pač lahko pride na svoj račun in si lahko nabere v lepi zimski naravi novih moči in razvedrila.

Lansko leto je bila tovrstna prireditev popoldan in so nekateri tarnali, da je za tek pretoplo. Letos pa je bila prireditev dopoldne pa so spet nekateri „jamrali“, da morajo dopoldan ležati in počivati in radi tega niso „mogli“ na štart. Res je hudo napraviti vsem prav. Nekateri nergači pač vedno iščejo vzroke drugod. Krivda

pa leži samo pri teh, ker imajo malo ali pa sploh ne volje, da bi šli tekmovalci.

Prav tako smo letos pogrešali tekmovalce iz matičnega podjetja TOPER iz Celja in športnike iz zamejskih sosednjih občin. Baje so jih „pozabili“ povabiti. Škoda!

Kljub temu pa so imeli nekateri odborniki športnega društva polne roke dela, da so to tekmovanje v kratkem času organizirali in izpeljali brezhibno. Upamo, da bodo postale tovrstne prireditve športnega društva Pliberk še bolj znane in priljubljene.

***

In tako so zmagali:
Solarke (do 12 let): 1. Helga Maurel, 2. Mateja Kert. **Mladinci (do 12 let):** 1. Peter Stanc, 2. Mario Buchwald, 3. Erwin Wölcher. **Mladinci (med 12 in 15 let):** 1. Peter Zohar. **Mladinke (16 let):** 1. Daniela Kramer, 2. Monika Kramer, 3. Vera Kramer. **Moški (15 - 30 let):** 1. in najboljši dneva Christian Lupinsky, 2. Alojs Napotnik, 3. Alojs Opetnik. **Zenske (do 30 let):** 1. Anna Müller, 2. Milka Kušej. **Moški (31 - 50 let):** 1. Friedrich Breznik, 2. Johann Potočnik, Fritz Potočnik. **Zenske (do 50 let):** 1. Maria Bakony, 2. Rozina Buchwald, 3. Maria Razdevšek. **Zenske (nad 50 let):** 1. Stefka Apovnik, 2. Helene Klatzer. **Moški (nad 50 let):** 1. Janez Apovnik.

Smučarski tek „Arihova peč“

Štart smučarskega teka „Arihova peč“; v ospredju (z leve) Marjan Čertov in Ludvik Druml.

Rezultati smučarskega teka „Arihova peč“

Otroci do 10 let: 1. Robin Boštjan, 21.39.77 (Maribor); 2. Wrolich Christian, 22.27.93 (Loče); 3. Ulbnig Karoline, 31.46.97 (Loče).

Dekleta do 16 let: 1. Slivnik Ana, 19.06.24 (Črna); 2. Kos Lilijana, 20.31.86 (Črna); 3. Prušnik Tanja, 37.09.85 (Kotmara vas).

Zenske do 30 let: 1. Čertov Pepca, 27.34.29 (Slovenji Plajberk); 2. Vidmar Mimi, 29.42.34 (Dolsko); 3. Iskra Nataša, 34.21.10 (Kotmara vas).

Zenske nad 30 let: 1. Pisk Nada, 36.16.70 (Nova Gorica); 2. Prušnik Brigitte, 41.17.59 (Kotmara vas).

Fantje do 16 let: 1. Pumpas Janez, 30.11.21 (Črna); 2. Gabor Marjan, 35.32.83 (Maribor); 3. Cehtl Milan, 37.38.61 (Maribor).

Moški do 30 let: 1. Vidmar Marjan, 31.07.48 (Dolsko); 2. Gabor Mirko, 31.32.79 (Maribor); 3. Tekavec Tomo, 40.23.29 (Dolsko).

Moški nad 30 let: 1. Kolander Rudi, 32.51.79 (Maribor); 2. Scharnagl Siegfried, 35.15.99 (Podgorje/Maria Elend); 3. Globočnik Janez, 35.58.25 (Ljubljana).

Tekmovalna skupina: 1. Slivnik Branko, 28.09.96 (Brezje); 2. Zupan Tine, 29.25.44 (Begunje); 3. Stibelj Matjaž, 30.56.38 (Brezje).

Razvrstitev najboljših Korošcev:

Zenske: 1. Čertov Pepca, 27.34.29 (Slovenji Plajberk); 2. Ulbnig Karolina, 31.46.97 (Loče); 3. Iskra Nataša, 34.21.10 (Kotmara vas); 4. Prušnik Tanja, 37.09.85 (Kotmara vas); 5. Prušnik Brigitte, 41.17.39 (Kotmara vas).

Moški: 1. Scharnagl Siegfried, 35.15.39 (Podgorje / Maria Elend), Vestnikova plaketa; 2. Druml

Ludvik, 36.49.90 (Zahomec); 3. Mešnik Hanzl, 40.53.29 (Gorje/Zila); 4. Čertov Marjan, 41.09.85 (Slovenji Plajberk); 5. Mešnik Daniel, 46.18.43 (Gorje/Zila);

Najhitrejši na 1 krog Slivnik Ana. Najhitrejši domačin in Odbitnik Vestnikove plakete: Wrolich Christian.

Zlate značke

Že 86 udeležencev pohoda „Arihova peč“ je že prejelo (ali bo dobilo še izročeno) zlato značko pohoda. Prejmejo vsi tisti, ki so se petkrat udeležili tega zimskega pohoda. Letos so dobitniki zlate značke: Franci Černut (Loče), Rudi Kolander (Maribor), Draga Zugwitz (Jesenice), Florian Noliml, Marija Praprotnik (Jesenice), Niko Ferjan (Jesenice), Franc Mohar (Dolsko), Hinko Lebinger (Litija), Slavko Krušnik (Ljubljana), Mara Serajnik (Šentpeter), Simona Iskra (Kotmara vas), Fani in Janez Bokalič (Dolsko), Slavko Stecker (Šentpeter), Franci Gabriel (Leše).

Organizacijo smučarskega teka so podprli: Fa. Breznik, Celovec; Založba/knjigarna/tiskarna DRAVA, Celovec; ELAN-ski, Brnca; IMP, Šentjacob; Zveza slovenskih zadrug, Celovec; mizarstvo Kofler, Šentjacob; Tovarna celuloze Obir, Rebrca; Zadruga, Šentjacob; Top-sport, Pliberk.

IPH Lesna industrija,
 9133 Žitara vas 42,
 tel.: 0 42 37/25 2 50,

išče sodelavca za
PODROČJE STROJNIŠTVA

Znanje slovenščine in nemščine
 obvezno, znanje angleščine ali italijansko je zaželjeno

Obvestilo: Mladinski dom Slovenskega šolskega društva

sprejema za novo šolsko leto dijakinje in dijake Zvezne gimnazije za Slovence, vseh splošnoizobraževalnih in poklicnoizobraževalnih srednjih in višjih šol, študentke in študente, vajeke in vajece.

Dom stoji v neposredni bližini Zvezne gimnazije za Slovence, za druge šole pa obstojajo ugodne prometne zveze z mestnim avtobusom.

Dom je sodobno urejen (dvo- in tripostelne sobe s prho in straniščem in mestom za individualno učenje, učilnice, velika telovadnica oz. večnamenska dvorana z odrom, klubski prostor, prostori za interesne dejavnosti, malo športno igrišče, samopostrežna kuhinja itd.)

Okvirni in letni vzgojni načrt Mladinskega doma je zasnovan na podlagi sodobnih pedagoških spoznanj in na podlagi demokratičnih načel.

Vzgojne skupine štejejo med 12 in 18 učenik in učencev.

Vzgojitelji, ki nudijo mladim strokovno pomoč pri učenju in organiziranih prostocičajnih dejavnostih, imajo vsi višjo oziroma visoko izobrazbo in so v glavnem domačini in absolventi Slovenske gimnazije.

Mesečna vzdrževalnina znaša za polno oskrbo šil 1800.-, za poldnevno bivanje v domu (za dijake, ki dobivajo v domu kosilo in pomoč pri učenju) 700.- šil, najemnina za sobo pa šil 1200.- (oz. 1400.- šil, če kdo želi bivati v sobi sam)

Prijave sprejema: Mladinski dom, Mikschallee 4, 9020 Celovec, telefon (0 42 22) 35 6 51

Obir-pokal 1986

S sankarsko tekmo v Šmarjeti v Rožu (organizatorji so bili prijatelji narave iz Šmarjete) so v nedeljo bile zaključene tekme za Obir-pokal 1986. Skupaj se je štirih tekem udeležilo 262 tekmovalcev, poleg Šmarječanov pa so organizirali tekme še SSK Obir, SPD Zarja in SPD Obir.

Najboljši sankalci iz širšega območja Obirja v zimski sezoni 1985/86 in najboljši v posameznih skupinah so torej bili:

Sportne sanke I: 1. Klaudia Miklau in Adolf Miklau, oba 108 točk; 3. Marko Smrtnik, 87; 4. Rudi Karničar, 79 (vsi SSK Obir). **Sportne sanke II:** 1. Fridi Osojnik, 105; 2. Flori Miklau, 101, (oba SSK Obir); 3. Josef Jung sen., 100, (TVN Zell/Sele); 4. Wili Ursič, 95; 5. Josi Karničar, 43, (oba SSK Obir). **Ljudske sanke; solarji:** 1. Adolf Miklau, 111; 2. Marko Smrtnik, 97 (oba SSK Obir); 3. Igor Veršnik, 81 (Tržič); 4.

Toni Kogoj, 77 (SPD Zarja); 5. Paul Ošina, 70 (SSK Obir). **Zenske (splošni razred):** 1. Elisabeth Kogoj, 98; 2. Annemarie Kogoj, 93 (obe SPD Zarja); 3. Inge Karničar, 90 (AK Obir); 4. Irm Orač, 75 (SPD Zarja); 5. Danica Ahačič, 74 (Tržič). **Solarke:** 1. Angelika Kogoj, 117 (SSK Obir); 2. Annemarie Kogoj, 95 (SPD Zarja); 3. Monika Orač, 92 (SPD Zarja). **Mladinke:** 1. Klaudia Miklau, 120 (SSK Obir); 2. Diana Olip, 81 (SPD Zarja). **Mladinci:** 1. Rudi Karničar, 84; 2. Franz Haderlap, 60 (SPD Zarja); 3. Stefan Bolte, 48 (SPD Zarja); 4. Jakob Haderlap, 41 (SPD Obir). **Seniorji I:** 1. Flori Miklau, 120 (SSK Obir); 2. Josef Jung sen., 94 (TVN Zell/Sele); 3. Anton Kogoj, 84 (SPD Zarja); 4. Rudi Veršnik, 81 (Tržič); 5. Johi Sadolšek, 57 (SPD Zarja). **Seniorji II:** 1. Engelbert Zivkovič, 108 (TVN St. Margareten); 2. Rudolf Čertov, 90 (TVN Zell); 3. Josef Stanc, 51 (SPD Zarja). **Moški (splošni razred):** 1. Isidor Karničar, 99 (AK Obir); 2. Josef Jung jun., 63 (TVN St. Margareten); 3. Josef Ošina, 60 (SPD Zarja); 4. Hansi Smrtnik, 57 (SSK Obir).

Nagradno tekmovanje za pridobivanje novih naročnikov

Ste se že vključili v tekmovanje za pridobivanje novih naročnikov?

Kot nov naročnik v smislu tega tekmovanja velja vsakdo, ki bo Slovenski vestnik ali sam ali preko druge osebe naročil in najkasneje

do 31. maja 1986

vsaj za eno leto poravnal naročnino, ki letno znaša 250.- šilingov. Naročilo nam lahko sporo-

čite z naročilnico (ki jo objavljamo poleg tega obvestila), v obliki pisma ali dopisnice.

- Vsak naročnik dobi majhno nagrado
- 3 posebne nagrade smo pripravili za tiste tri, ki bodo zbrali največ novih naročnikov
- 10 velikih nagrad pa bomo razdelili z žrebom med ostale, ki so pridobivali nove naročnike. Prav tako čaka sodelavce pri tekmovanju še vrsta drugih nagrad.

Ena izmed velikih nagrad, ki jih bomo z žrebom razdelili med tiste, ki zbirajo nove naročnike, je **sedežna garnitura** (kotna klop, miza in dva stola), izdelava masivna, borovina, naravno.

IPH
Žitara vas

Letna naročnina
 Slovenskega vestnika znaša
 250.- šilingov.

Za Jugoslavijo:
 naročnina 2500 ndin,
 posamezna šte. 100 ndin;
 naročila sprejema ADIT,
 Gradišče 10/II, 61000 Ljubljana.

SLOVENSKI VESTNIK 40 LET

V okviru nagradnega tekmovanja v pridobivanju novih naročnikov naročam „Slovenski vestnik“ in prosim, da mi list pošljete na naslednji naslov:

Ime in priimek

naslov

pošta

Obvezujem se, da bom naročnino redno plačeval(a) in prosim, da mi pošljete račun in položnico.

(kraj in datum)

(podpis)

Kratke športne vesti – termini

● Slovenski BK/Cartrans je v tekmi proti Labodu IV dosegel remi in je s 7 točkami še na drugem mestu. Toda tekma za prva štiri mesta (tekmovalci za Play-off) bo zelo težka, saj ima pet moštev možnosti osvojiti ta mesta. Vrh tega igra Slovenski BK / Cartrans v prihodnji tekmi proti vodečemu Althofen I, vrhu tega pa še brez vodje moštva Gustija Serajnika. Slovenskim biljardistom želimo dobre živce in dober rezultat. **Lestvica:** 1. Althofen I (9), 2. Slovenski BK in Althofen II (oba 7), 4. Labod II (6), 5. Labod IV (6).

● Katoliška mladina vabi na namiznoteniški turnir. Vsaka farna skupina lahko prijavi po dva igralca za vsako skupino. V farskih kvalifikacijskih turnirjih se zmagovalci kvalificirajo za finale, ki bo v nedeljo, 16. 3. 1986 v Celovcu. Informacije: KM 0 42 22/51 10 55 ali 51 25 28/25.

● Planica in Slovenija z veseljem čakata na 7. finale svetovnega pokala v smučarskih skokih, ki bo od 20. do 23. marca na 90 m in 120 m skakalnici v Planici. Istočasno s podelitvijo nagrad v Planici bodo v Kanadi predajali svetovni pokal v alpskem smučanju; pokal v slalomu bo tam prevzel Slovenec Rok Petrovič.

Šah: Ne bo nič z naslovom prvaka?

To se po preteklih kolih prvenstva vprašajo šahisti Slovenske športne zveze. V drugem razredu je namreč prvo moštvo SŠZ doseglo proti vodečemu samo neodločen rezultat, tako da ga je prehitela celo ekipa Gospe Svete. V tretjem razredu-sredina je bilo na sporedu že predzadnje kolo in drugo moštvo SŠZ je premagalo tretjeuvrščene ne pričakovano jasno s 5 : 1, toda z istim izidom je zmagal tudi vodeči Althofen. V zadnjem kolu, kjer pa Althofen ne igra več, morajo slovenski šahisti zmagati z maksimalnim rezultatom 6 : 0, potem so prvi! Nič razveseljivega pa vemo poročati od Bilčovščanov (3. razred-vzhod): tokrat so podlegli kar s 0,5 : 5,5.

II. VZHOD
 SŠZ Cartrans I – SCA Šentvid III 3 : 3
Postava: Gallob – Thaler 0 : 1, Živkovič – Knapp remi, Rulitz – Puff 1 : 0, Fern – H. Reschun 1 : 0, Kolter – Weberitsch 0 : 1, Lukan – S. Reschun remi.
Lestvica: 1. SCA 49,5; 2. Gospa Sveta 44; 3. SŠZ Cartrans 143.

III. SREDINA
 SŠZ Posojilnica Celovec II – ASKO Bodensdorf II 5 : 1
Postava: F. Rulitz – Hanser 1 : 0, Laußegger – Petutschnig 1 : 0, Amrusch – Graier 1 : 0, Waldhauser – Stadler 1 : 0, Kernjak – König 0 : 1, H. Rulitz – Fidler 1 : 0.
Lestvica: 1. Althofen 42 (7); 2. SŠZ Posojilnica Celovec II 34,5 (6); 3. ima največ lahko 30 točk.

III. VZHOD
 SŠZ Posojilnica Bilčovs III – TSV Grabstajn I 0,5 : 5,5
Postava: H. Gasser – Deutschmann 0 : 1, Hedenik – Mayerthaler 0 : 1, G. Ogris-Martić – F. Kokarnig 0 : 1, Reichmann – M. Kokarnig remi, Weber – Weissenbrunner 0 : 1, M. Gasser – Bauer 0 : 1.

Naslednji šahovski tekmi:

v soboto, 8. marca 1986 ob 15. uri
 SSK „Obir“ – SV Finanz/
 KDR II v Železni Kapli
 Vorwärts Moosburg II –
 SŠZ Posojilnica Bilčovs III
 v Blatogradu

NAPRODAJ

Vložna šte. 19 katastralne občine Šmihel, hišna šte. 18
Mizarska delavnica in stanovanjska hiša
Velikost zemljišča pribl. 2.400 m² v centru Šmihela
Okvirna cena 1 mil. šilingov
Interesenti naj se javijo do 28. 3. 1986 pri Posojilnici-Bank Pliberk tel. 0 42 35/27 08